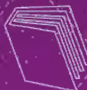
OECD360
TÜRKİYE
2015

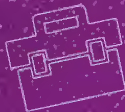

Türkiye karşılaştırması

OECD yayınları ve hizmetleri hakkında bilgi edinin

www.oecd.org/bookshop

www.oecd-ilibrary.org

www.youtube.com/OECDiLibrary

www.twitter.com/OECD_Pubs

www.facebook.com/OECDPublications

OECD

İçindekiler
Türkiye karşılaştırması

OECD360

Özet

OECD360, size temel OECD yayınlarından seçilen en yeni analizleri ve bilgileri sunan bir dergidir. Önemli güncel olaylar çok sayıda grafik ile açıklanmaktadır.

- **Eğitim, istihdam, çevre ile uyumlu ekonomik kalkınma, bölgesel perspektifler, tarım, ekonomik kriz ve toplum ile toplumun gelişimi üzerindeki etkileri:** İşte ülkenizin ve tüm uluslararası tablonun durumunu özetleyen 8 ana konu.

Her makale, orijinal yayın organından alınan üç grafiğin içerdiği OECD bilgilerini özetleyen iki sayfalık grafikler içermektedir. Statlink'ler sayesinde her grafiğin kaynak verilerini indirebilirsiniz.

- **Ülkenize odaklanın:** "Rakamlarla ülkeniz" ve Daha İyi Bir Hayat Endeksi sayfalarında, ekonomi, istihdam, refah, vergi ve çevre performansı alanlarında ülkenizin çeşitli alanlarda OECD ortalamasına göre yerini belirleyebilirsiniz.

- **Siz ve OECD:** Her üye ülkenin olduğu gibi, sizin ülkenizin de OECD'de büyükelçi ve diplomatlardan oluşan daimi temsilcileri vardır. Bu temsilcilerin yardımıyla hazırlanan sayfalar, ülkenizin geçmişi, başarıları ve OECD iş birliği hakkında bilgiler sunmaktadır.

Tanıtım

OECD hakkında

İktisadi İşbirliği ve Gelişme Teşkilatı (OECD) amacı, tüm dünyada insanların ekonomik ve sosyal refahını arttıracak politikalar geliştirip yaygınlaştırmaktır. OECD, hükumetlerin yaygın problemlere çözümler bulmak, deneyim alışverişinde bulunmak ve daha iyi bir hayat için daha iyi politikalar geliştirmenin yollarını bulmak için birlikte çalıştıkları bir platform sunmaktadır. OECD 50 yıldan uzun süredir yönetişim ve yolsuzluk ile mücadele, toplumsal sorumluluk, gelişim, uluslararası yatırım, vergi ve çevre alanlarında küresel standartların, uluslararası kongrelerin, anlaşmaların ve önerilerin oluşturulmasına yardımcı olmaktadır. İş birliği, diyalog, görüş birliği ve uzman görüşleri, OECD'nin daha güçlü, daha temiz, daha adil bir dünya ekonomisi ve toplum hedefini hayata geçirmedeki ana motivasyonlarıdır.

OECD üye ülkeleri şunlardır: Almanya, Amerika Birleşik Devletleri, Avustralya, Avusturya, Belçika, Birleşik Krallık, Çek Cumhuriyeti, Danimarka, Estonya, Finlandiya, Fransa, Güney Kore, Hollanda, İrlanda, İspanya, İsveç, İsviçre, İsrail, İtalya, İzlanda, Japonya, Kanada, Lüksemburg, Macaristan Meksika, Norveç, Polonya, Portekiz, Slovakya, Slovenya, Şili, Türkiye, Yeni Zelanda ve Yunanistan. Ayrıca Avrupa Komisyonu da OECD ile iş birliği yapmaktadır. OECD, Kolombiya, Letonya ve Rusya Federasyonu* ile katılım görüşmelerini sürdürmektedir. Aynı zamanda ana ortakları Brezilya, Çin, Endonezya, Güney Afrika ve Hindistan başta olmak üzere 100'den fazla ülke ekonomisiyle iş birliği yapmaktadır.

www.oecd.org/about

* Rusya Federasyonu'nun OECD katılım görüşmelerine dair etkinlikler şu anda durdurulmuş bulunmaktadır.

Ana OECD kaynakları

OECD web sitesi:
www.oecd.org
www.oecd.org/Turkey

OECD yayınları ve verileri:
www.oecd-ilibrary.org
ve **data.oecd.org/**

OECD Observer:
www.oecdobserver.org/

OECD web günlüğü:
www.oecdinsights.org

Siz de katılın

OECD forumu:
www.oecd.org/forum

OECD küresel parlamentolar ağı:
www.oecd.org/parliamentarians

Twitter: **@OECD**
#OECD360

Facebook:
www.facebook.com/theOECD

Basılı bir nüsha almak isterseniz lütfen **OECD.Bookshop@oecd.org** adresini kullanarak bizimle iletişime geçin

Çevrimiçi versiyonlara www.oecd360.org adresi üzerinden ulaşabilirsiniz.

Önsöz

Sürdürülebilir ve kapsayıcı büyümeyi doğru şekilde hayata geçirmek

Angel Gurría
OECD Genel Sekreteri
©OECD

Krizi henüz tam olarak atlatamadık. Büyüme hızı, toparlanma belirtilerine rağmen henüz yeterli değil, işsizlik oranı düşüyor ama yetersiz oranda, toplumlarımızda artan eşitsizlik endişeye yol açıyor ve hükümetlerimize ve demokratik kurumlara duyduğumuz güven hızlı bir şekilde eriyip gidiyor. Hükümetler acilen tüm bu alanlarda düzelme sağlayacak bir politika bileşimi hazırlayıp sürdürülebilir ve kapsayıcı bir büyüme yolunda kalmamızı sağlamalıdır.

OECD, bu bileşimi oluşturan hükümetlere yardım edebileceği eşsiz bir konumda bulunmaktadır, çünkü 50 yıldan uzun bir süredir tarım, işsizlik, eğitim, sağlık, finans veya yönetişim gibi konulara dair tavsiyeler verip hükümetleri ilgilendiren her alanda veriler ve analizler temin etmektedir.

Politika amaç değil araçtır; daha iyi politikalar, vatandaşlarımız için daha iyi bir hayat yaratma amacını taşımalıdır. OECD hükümetlere, farklı sektörlerin kendi ülkelerindeki durumunu göstermekle kalmayıp aynı zamanda başka ülkelerin performanslarını da göz önüne sermektedir. Bu bilgileri daha iyi politikalar oluşturmak için en uygun yöntemleri belirlemede birlikte kullanabiliriz.

OECD360, istihdam, işsizlik, büyüme ve eğitim gibi temel konularda en son OECD bulgularının bir seçkisini ve ülkelerdeki ekonomik ve kişisel refahın genel bir tablosunu sunmaktadır. Ulusal veriler, tüm OECD ülke verileri ile karşılaştırmalı olarak sunulmaktadır. *OECD360* ayrıca hayatın farklı alanlarının birbirleriyle yakından bağlantılı olduğunu görmemizi sağlamaktadır – mesela bir ülkenin eğitim sisteminin, başka ülkelere göre durumunu gösterip aynı zamanda eğitimin, gençler arasında işsizliğin yüksek olduğu zamanlarda, iyi bir iş bulmak için anahtar rolü oynadığını göstermek gibi.

Bu dergi, en son gelişmeleri yansıtan ve toplumlarımızın yüz yüze geldiği en acil sorunların üstesinden gelmeyi hedef alan tavsiyeler vererek ilerleme yolundaki en son OECD analizlerini birkaç ana başlık altında toplamaktadır. Sosyal yardımlar gerçekten ihtiyacı olanlara nasıl ulaştırılabilir ve kamu harcamaları, sağlık ve eğitim gibi ana hizmet dalları ihmal edilmeden ve kaliteleri düşürülmeden nasıl azaltılabilir? Daha fazla ve daha iyi istihdam nasıl yaratılabilir ve iş pazarının yakın gelecekte ihtiyaç duyacağı yetenekler nasıl teşvik edilebilir? Hiç kimseyi ihmal etmeden, herkes için olanaklar yaratan bir büyüme modeli nasıl teşvik edilebilir? Gelecek nesillerin hakkını yemeden hayat standartlarımızı geliştirecek, düşük karbonlu yeşil bir ekonomiye nasıl geçilebilir?

“OECD Türkiye ile ve Türkiye için çalışmaktan gurur duymaktadır. Birlikte daha iyi hayatlar için daha iyi politikalar geliştirebiliriz, burada ve dünya çapında.”

Bu konular tüm hükümetler için önem taşımaktadır. OECD, bu sorunlara çözümler bulmak için üyeleri ve ortakları ile birlikte çalışıp birbirine daha da bağlı bir dünyanın sunduğu, tarihte benzeri bulunmayan olanaklardan faydalanmaktadır.

Bu yeni ürünün ülkeniz hakkında yaptığımız çalışmaların farklı yönlerini bir araya getirerek oluşturduğu 360 derecelik Türkiye ekonomi ve toplum tablosunun, refahı geliştirme konusundaki kolektif görüşlerimizin gelişimine katkıda bulunacağını umuyoruz. OECD Türkiye ile ve Türkiye için çalışmaktan gurur duymaktadır. Birlikte daha iyi hayatlar için daha iyi politikalar geliştirebiliriz, burada ve dünya çapında.

Angel Gurría
OECD Genel Sekreteri

Türkiye & OECD

© OECD

TÜRKİYE'NİN G20 DÖNEM BAŞKANLIĞI

Türkiye G20 Dönem Başkanlığını küresel ekonomik sistemde arzu edilen iktisadi toparlanmanın henuz beklenen seviyeye gelemediği kritik bir donemde 1 Aralık 2014 tarihi itibarıyle bir yıl için üstlenmiştir.

G20 ülkeleri küresel ekonominin % 85'ini, küresel ticaretin % 75'ini ve dunya nüfusunun 2/3'ünü temsil etmektedir. Dunyanın farklı bolgelerinden gelişmiş ve yukselen ekonomileri aynı masanın etrafında biraraya getiren G20, küresel ekonomiyle ilgili konuların ele alınması bakımından buyuk bir oneme sahiptir. 2008 yılındaki küresel mali krizin ardından liderler seviyesinde zirve toplantıları gerçekleştirmeye başlayan G20, küresel mali krizin dünya ekonomisine verdiği hasarın asgaride tutulması bakımından onemli bir işlev gormüştür. Günümüzde G20'nin küresel ekonomik işbirliğinin geliştirilmesi açısından temel platform olduğu konusunda bir goruş birliği mevcuttur.

Bununla birlikte G20 son donemde, insani krizlerden enerjiye, uluslararası ticaretten kalkınmaya kadar küresel gündemi ilgilendiren farklı konuların ele alındığı bir platform halini almıştır. G20'nin temsil gucu ve kurumsal olmaktan ziyade gayrıresmi bir yapıya sahip oluşu kuresel ölçekteki ağırlığını ve etkinliğini artırmasına yol açmaktadır.

G20 küresel krizin olumsuz etkilerinin büyük ölçüde önlendiği bir ortamda kuresel ekonomideki toparlanmanın güçlü ve kalıcı bir hale getirilmesini birincil hedefi olarak tespit etmiştir. 2008 Vaşington Zirvesi'nden itibaren G20 küresel düzeyde güçlu, surdürülebilir ve dengeli buyumenin sağlanmasını en önemli onceliği olarak belirlemiştir.

2010 Toronto Zirvesiyle birlikte G20, küresel ölçekte sivil toplumu temsil eden kesimlerin görüşlerinin de dikkate alınmasını sağlamak amacıyla "açılım grupları" oluşturmayı kararlaştırmıştır. Bu çerçevede, iş dünyasını temsilen "Business-20", işçileri temsilen "Labor-20", duşunce kuruluşları ve akademik çevreleri temsilen "Think-20", sivil toplum kuruluşlarını temsilen "Civil-20" ve gençleri temsilen "Youth-20" grupları G20'nin çalışmalarına görüş ve önerileriyle destek sağlamaktadır.

2012 yılında Meksika'nın Donem Başkanlığı sırasında G20 çalışma prensipleri daha net bir şekilde tanımlanmış ve bu çerçevede üye olmayan bazı ülkelerin de düzenli biçimde G20 toplantıları ile Zirvelere davet edilmesi kararı alınmıştır. Davetli ülkelerin dünyanın farklı bölgelerini temsil etmeleri ve G20 üyesi olan Güney Afrika Cumhuriyeti'ne ilaveten en az iki Afrika ülkesinin daha G20 çalışmalarına katılması konusunda da üye ülkeler mutabık kalmıştır. Bu çerçevede, G20 toplantılarına İspanya ve Singapur'un yanısıra, ASEAN, Afrika Birliği ve Afrika'nın Kalkınması için Yeni Ortaklık (NEPAD) Donem Başkanları da düzenli biçimde davet edilmektedir. Dönem Başkanı olan G20 üyesi genellikle kendi bolgesinden bir ülkeyi de G20 toplantılarına davet etmekte, boylece G20'nin farklı bolgelere erişiminin kuvvetlendirilmesi hedeflenmektedir. Türkiye, Dönem Başkanı olarak 2015 yılındaki G20 toplantılarına ve Zirve'ye önemli bir enerji üreticisi olan ve giderek güçlenen ekonomisiyle bölgesindeki ağırlığı artan, özel ilişkilerimiz bulunan Azerbaycan'ı davet etmiştir.

Yerleşik bir Sekretaryaya sahip olmayan G20, Uluslararası Kuruluşlarla yakın işbirliği içerisinde çalışmaktadır. Bu

çerçevede, G20 küresel ekonomik refahın artmasına katkı sağlayacak konularda İktisadi İşbirliği ve Kalkınma Teşkilatı (OECD), Uluslararası Para Fonu (IMF), Dünya Bankası (WB), Mali İstikrar Kurulu (FSB), Uluslararası Çalışma Örgütü (ILO), Dünya Ticaret Örgütü (WTO) ve Birleşmiş Milletler (UN) gibi uluslararası kuruluşlara görevlendirmeler yapmakta ve bu kuruluşlardan çalışmalar hazırlamasını talep etmektedir. Sözkonusu Uluslararası Kuruluşların temsilcileri de G20 toplantılarına iştirak etmektedir.

Küresel ekonominin temel gündem maddesini krizin ardından ekonomideki toparlanmanın hala yavaş ve kırılgan oluşu teşkil etmektedir. Küresel büyüme henüz beklenen seviyelere ulaşamamıştır. OECD rakamlarına göre, küresel büyümenin 2015 ve 2016 yıllarında, uzun dönem ortalamasının altında kalarak sırasıyla % 3,7 ve % 3,9 olması beklenmektedir. Küresel ölçekte yatırımlar azalmakta, iç talep düşmektedir. Küresel ticaret ekonomideki büyümeden de daha düşük bir büyüme seyri göstermektedir. Ayrıca, küresel ekonomideki büyüme yeterli ölçüde istihdam yaratamamaktadır. Örneğin kriz öncesinde OECD ülkelerinde yaklaşık 32 milyon işsiz bulunmaktayken bu rakam bugün 48 milyona ulaşmıştır. Gelişmiş ve yükselen ekonomilerin her birisi için farklı risk ve kırılganlıklar mevcuttur. Diğer yandan, jeopolitik riskler de küresel ekonomiye zarar vermektedir. Dolayısıyla küresel ekonomideki büyümeyi güçlü ve sürdürülebilir kılmak için etkin bir işbirliği ve eşgüdüm sağlanması bir zorunluluktur.

Buna ilaveten, en son Ebola salgınında da görüldüğü üzere insani krizler belirli ülke ve coğrafyalarla sınırlı kalmamakta ve büyük bir hızla yayılarak küresel ekonomiyi tehdit eder boyutlara ulaşabilmektedir. Bu nedenle, G20'nin düşük gelirli ve gelişmekte olan ülkelere yönelik çalışmalarını daha üst seviyelere taşıması küresel ekonominin kırılganlıklarını azaltmak bakımından elzemdir. 2010 Seul Zirvesi'nden itibaren G20, kendi gündeminde yer alan konuları düşük gelirli gelişmekte olan ülkeleri de kapsayacak şekilde genişleterek bu ülkelerin gelişmişlik düzeylerini artırmalarına katkı sağlamaya yönelik bir kalkınma gündemi oluşturmayı kararlaştırmıştır. G20'nin kalkınma gündeminin merkezini düşük gelirli gelişmekte olan ülkelerin küresel ekonomiye eklemlenmesine yönelik çalışmalar teşkil etmektedir.

Türkiye küresel ekonominin karşı karşıya bulunduğu riskler ve gelişmekte olan ülkelerin dünya ekonomisine daha iyi eklemlenmesi ihtiyacını göz önünde bulundurarak Dönem Başkanlığı sırasındaki temel hedefini Ortak Eylemlerle Kapsayıcı ve Sağlam Büyümenin sağlanması olarak tespit etmiştir. Türkiye, bu temel hedef çerçevesinde Kapsayıcılık, Uygulama ve Yatırımlar başlıkları altında G20 içerisindeki mevcut çalışma alanlarında somut ilerlemeler kaydedilmesini hedeflemektedir.

Kapsayıcılık ilkesi ile hedeflenen G20'nin temel çalışma alanları olan ekonomik büyüme, yatırımlar ve istihdam başlıklarında daha kapsayıcı bir anlayışın hakim kılınmasıdır. Bu doğrultuda, sadece yükselen ekonomiler için değil gelişmiş ekonomiler için de son derece önemli olan KOBİ'lerin küresel ekonomiye daha iyi entegre edilmelerini sağlamak Türkiye Dönem Başkanlığının öncelikleri arasındadır. Benzer bir şekilde istihdamda daha kapsayıcı bir anlayışın hakim kılınması için başta kadınlar ve gençler olmak üzere dezavantajlı grupların istihdama katılımını artırmaya yönelik adımlar atılmasını sağlamak da 2015 yılı G20 gündeminin önemli maddeleri arasında yer almaktadır. Buna ilaveten düşük gelirli gelişmekte olan ülkelerin küresel ekonomiye daha iyi entegre olmalarını sağlamaya yönelik adımların atılması da Türkiye Dönem Başkanlığının temel önceliklerinden birisini teşkil etmektedir.

Küresel ekonomideki toparlanmayı kalıcı ve güçlü kılabilmek için atılması gereken en önemli adım "güven" unsurunun tesis edilmesidir. Güven sağlandığı takdirde yatırımların artması ve kalıcı bir ekonomik büyüme ile istihdamın sağlanmasının önü açılabilecektir. Güvenin oluşturulmasının en temel yolu da verilen taahhütlerin uygulanmasıdır. Bu çerçevede, G20 ülkeleri 2014 yılında Avustralya'nın Dönem Başkanlığı sırasında toplam büyümelerini mevcut trende ilave olarak 2018 yılına kadar en az % 2 oranında yükseltebilmek hedefiyle büyüme stratejileri ilan etmişlerdir. G20 ülkeleri, açıkladıkları büyüme stratejileriyle yatırım, ticaret, istihdam ve rekabet alanlarında yapacakları reformları içeren toplamda 1000'i aşkın taahhütte bulunmuşlardır. Bunların uygulanması halinde küresel ekonominin 2018 yılına kadar ilave % 2,1 oranında büyüyeceği ve bunun küresel ekonomiye 2 trilyon Dolarlık bir kaynak ilave edeceği OECD ve IMF tarafından hesaplanmıştır. G20 ülkelerinin bu taahhütleri hayata geçirmeleri düşük gelirli gelişmekte olan ülkelerin ekonomilerine de olumlu katkı sağlayacaktır. Dolayısıyla G20 üyelerinin küresel büyümeyi güçlü ve sürdürülebilir kılmak için vermiş oldukları bu taahhütleri uygulamaları önem arzetmektedir. Türkiye Dönem Başkanlığı sırasında üyelerin taahhütlerinin uygulanmasını sağlamak üzere etkin bir izleme mekanizmasının teşkil edilmesi öngörülmektedir.

Küresel ekonomide güçlü bir büyümenin sağlanmasında küresel yatırım açığının giderilmesi büyük bir önem taşımaktadır. Yatırımların artması ekonomik aktivitelerde canlanma sağlanmasının önünü açacaktır. Bu bağlamda, hem gelişmiş ülkeler hem de yükselen ekonomiler ciddi bir yatırım ihtiyacı içindedir. Aynı şekilde düşük gelirli gelişmekte olan ülkelerin de başta altyapı ve enerji olmak üzere farklı alanlarda ciddi bir yatırım ihtiyacı vardır. Türkiye Dönem Başkanlığı küresel altyapı yatırımı ihtiyacının tespit edilmesi ve yatırımlara hız kazandırılması konusunda G20'nin önemli bir rol oynayabileceği kanısındadır. Esasen Avustralya Dönem Başkanlığı sırasında G20'nin Sidney'de bir Küresel Altyapı Merkezi kurmayı kararlaştırmış olması da altyapı yatırımlarına verilen önemin bir göstergesini teşkil etmektedir. Bu çerçevede, G20'nin kamu özel ortaklığı, İslami finans gibi farklı finansman yöntemlerini de ele alacak şekilde küresel altyapı yatırımları açığını kapatmak amacıyla çalışması küresel ekonominin güçlü bir şekilde toparlanmasını sağlamak açısından önemli bir unsurdur.

Bu genel çerçeve içerisinde Türkiye Dönem Başkanlığı G20'nin istihdam, kalkınma, ticaret, enerji gibi alanlarda somut çıktılar ortaya koyarak uluslararası topluma küresel ekonominin gidişatının olumlu yönde olduğuna dair kuvvetli bir siyasi mesaj vermesinin önem taşıdığını düşünmektedir. Bu nedenle, Türkiye'nin Dönem Başkanlığında geleneksel olarak yapılan Çalışma ve Ticaret Bakanları toplantılarına ilaveten G20 Enerji ve Tarım Bakanları toplantıları da düzenlenmesi öngörülmektedir. G20 Enerji Bakanlarının başta düşük

© OECD

gelirli gelişmekte olan ülkelerin enerjiye erişimi olmak üzere Avustralya Dönem Başkanlığı sırasında kabul edilen G20 Enerji İşbirliği İlkelerini ele almaları planlanmaktadır. G20 Tarım Bakanlarının da Avustralya Dönem Başkanlığı sırasında kabul edilen G20 Gıda Güvenliği ve Beslenme Çerçevesinde kayıtlı öncelikler temelinde özellikle küresel planda önem taşıyan gıda kayıpları ve israf konusuna odaklanması öngörülmektedir.

G20 Ticaret Bakanları toplantısının önemli gündem maddelerinden birisini küresel ticaret sisteminin etkinliğinin artırılması teşkil edecektir. Esasen bu konunun 15-16 Kasım 2015 tarihlerinde Antalya'da gerçekleştirilecek G20 Liderler Zirvesi'nde de ele alınması beklenmektedir. G20 Çalışma Bakanlarının ise, istihdam dostu bir büyümenin sağlanması için yapılması gerekenler, ücretlerin milli gelir içindeki payının artırılmasına yönelik çalışmalar, kadınlar ile gençlerin istihdama katılımının artırılmasına yönelik tedbirler üzerinde durmaları öngörülmektedir.

2015 yılının hem iklim değişikliği hem de BM 2015 sonrası Kalkınma Gündemi bakımından kritik önemi haiz bir yıl olması beklenmektedir. Bu çerçevede, iklim değişikliğinin özellikle finansman boyutuyla G20 içerisinde ele alınması hedeflenmektedir. G20'nin kalkınma gündemi önceliklerinin de BM Sürdürülebilir Kalkınma Hedefleriyle uyumlu bir şekilde ilerletilmesi önemli bir konu başlığı teşkil edecektir.

Avustralya Dönem Başkanlığının ev sahipliğinde Brisbane'de yapılan G20 Zirvesi sonucunda kabul edilen bildirgede, liderler küresel büyümeyi artırmak suretiyle tüm dünyadaki insanların hayat standartlarını yükseltmeyi ve daha kaliteli işlere sahip olmalarını sağlamayı en önemli öncelik olarak tespit etmişlerdir. G20'nin küresel ekonomi gündemine temel katkısı önümüzdeki dönemde krizin ardından meydana gelen toparlanmanın daha güçlü ve sürdürülebilir bir yapıya kavuşmasını temin etmek yoluyla olabilecektir. Bunun için büyümenin kapsayıcı bir niteliğe sahip olması, verilen taahhütlerin uygulanması ve özellikle altyapı yatırımlarına hız verilerek ekonomik canlanmanın sağlanması özel bir önem taşımaktadır. Bu yapılabildiği takdirde G20'nin küresel finans sistemini daha dayanıklı bir hale getiren reformlarının sonuçları reel ekonomiye de yansıyacak ve istihdam yaratan güçlü bir büyüme sağlanabilecektir. Türkiye Dönem Başkanlığı, diğer üyeler ve OECD dahil olmak üzere uluslararası kuruluşlarla işbirliği içerisinde sivil toplumun görüşlerini de alarak bu temel hedeflerin hayata geçirilebilmesi doğrultusunda çalışacaktır.

Mithat Rende

Büyükelçi, OECD Daimi Temsilcisi

©OECD/ Michael Dean

Ekonomik İşbirliği ve Kalkınma Örgütü (OECD) kurulduğu 1961 yılından bu yana Paris'te faaliyet göstermektedir.

Ülkemizi ABD, Kanada ve birçok Avrupa ülkesinin yanı sıra Meksika, Şili gibi gelişmekte olan ülkelerle biraraya getiren bir işbirliği platformu olan OECD'nin halihazırda 34 üyesi bulunmaktadır.

OECD temel olarak, ekonomik, sosyal ve pekçok farklı alanda somut veri ve bilgileri derlemekte, bunlara dayalı analitik çalışmalar yürütmekte ve uluslararası standartların yakalanabilmesi için gerekli politika tavsiyelerinde bulunmaktadır. Örgüt kendi görev alanındaki çeşitli konularda, üye ülkelere ve kilit ortaklara yönelik incelemeler yürütmekte, ayrıca, ulusal, bölgesel ve küresel düzeylerde stratejik öngörülerde bulunmaktadır.

Kararların uzlaşma (consensus) yoluyla alınması, Örgüt bünyesinde yerleşmiş olan açık diyalogu ve uzlaşmacı kültürü göstermesi ve kapsayıcılık bakımından OECD'nin en güçlü ve önemli yönlerinden birini oluşturmaktadır.

2008 yılında meydana gelen ve dünya ekonomilerini sarsan ekonomik ve mali kriz OECD için de önemli bir kilometre taşı oluşturmuştur. Krizin ardından şekillenmekte olan yeni ekonomik düzende eski aktörlerin yanısıra yeni aktörler ortaya çıkmış ve bunlar arasında denge önemli ölçüde yeniden belirlenmiştir. Nitekim G20 gibi kapsayıcı ve etkin platformlar sayesinde münhasıran gelişmiş ülkeler değil, gelişmekte olan ülkeler de karar alma sürecine dahil edilmeye başlanmıştır. Bu değişen ortam, sadece ülkelerin değil, OECD de dahil olmak üzere ekonomi alanında faaliyet gösteren uluslararası örgütlerin politikalarını ve küresel düzlemde oynadıkları rolü gözden geçirmelerine yol açmıştır.

Çin ve Hindistan gibi yükselen ekonomilerin hızla kalkınmasına bağlı olarak küresel ekonomik ağırlığın doğuya kayması, bölgesel işbirliğinin artması ve bu çerçevede yeni oluşumların sesini daha fazla duyurmaya başlamasıyla, OECD'nin bu yeni gelişmelere hızlı bir şekilde uyum sağlaması ve kendini adapte etmesi ihtiyacı ortaya çıkmıştır.

Devamı 12. Sayfada

Rakamlarla Türkiye

> **BİLGİ BANKASI**

- Veri kaynağı: http://data.oecd.org/turkey.htm
- *OECD Factbook 2014: Economic, Environmental and Social Statistics* DOI: http://dx.doi.org/10.1787/factbook-2014-en
- *Government at a Glance 2013* DOI: http://dx.doi.org/10.1787/gov_glance-2013-en
- *Society at a Glance 2014: OECD Social Indicators* DOI: http://dx.doi.org/10.1787/soc_glance-2014-en
- Tüm OECD istatistikleri: http://www.oecd-ilibrary.org/statistics

Çalışma ve yaşam

Türkiye nüfusunun OECD içindeki payı, 2012

% 6.0

Türkiye'de

38.2 milyon Erkek

37.9 milyon Kadın

Gelir Eşitsizliği

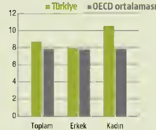
Gini katsayısı, 2012 veya en yeni değer

Gini katsayısı haneler arasındaki gelir dağılımının mükemmel dağılımdan ne kadar uzakta olduğunu ölçerek eşitsizliğin seviyesini belirler. Gini katsayısının sıfır olması mükemmel bir eşitliği, 1 ise maksimum eşitsizliği ifade eder.
(Bu rakam OECD ülkelerinin Gini katsayısını gösterir)

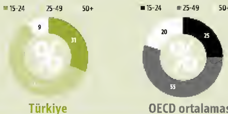
İşsizlik oranı

İşsizlik oranı, 2013

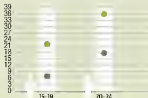
Yaş grubuna göre işsizlik

Yüzde olarak her yaş grubundaki toplam işsizler, 2013

Kayıp nesil?

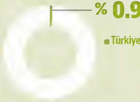
Çalışmayan, eğitim ve öğrenim görmeyen gençlik (NEET), 2012

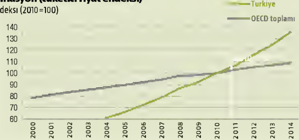
Rakamlarla Türkiye

Ekonomik duruma bakış

OECD ekonomisinde Türkiye'nin yeri
Yüzde olarak OECD toplam gayrisafi yurtiçi hâsılası (GSYİH), 2013

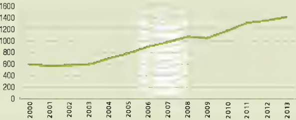
Enflasyon (tüketici fiyat endeksi)
endeksi (2010=100)

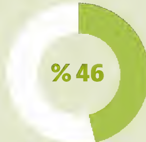
Gayrisafi yurtiçi hâsıla (GSYİH)
Dolar olarak kişi başı, 2013

Gayrisafi yurtiçi hâsıla (GSYIH)
SAGP (Satın alma gücü paritesi)
Milyar Dolar

Genel Yönetim Konsolide Yükümlülükleri

Genel kamu borcu
Yüzde olarak gayrisafi yurtiçi hâsılası (GSYİH), 2012

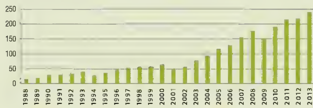
ABMS'ye göre: Avrupa Birliği Muhasebe Standartları

Vergi durumu

Toplam vergi geliri
Milyar dolar (carı fiyatlarla), 2011

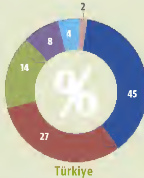

Toplam vergi geliri 1988–2011
Milyar dolar (güncel fiyatlarla)

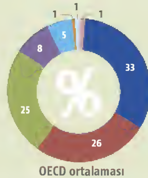

Sektörlere göre vergi geliri
Yüzde olarak toplam vergi, 2011

- Ürün ve hizmetlerden alınan vergiler
- Sosyal güvenlik sistemine katkı
- Gelirden ve kârdan alınan vergiler
- Kurumlar vergisi
- Emlak vergisi
- Ücretli ve çalışanların ödediği vergi
- Sermaye kazançları vergisi
- Diğer vergiler

Türkiye

OECD ortalaması

Değerler tüme yuvarlandığı için toplam değer her zaman %100 olmayabilir.

Temiz çevre

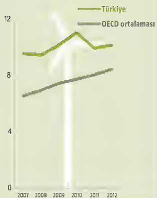
Hava kirliliği
Karbondioksit salımı
Ton olarak kişi başı CO_2

Kentsel atıklar
Kg. olarak kişi başı atık, 2010

Yenilenebilir enerji
Yüzde olarak toplam enerji üretimi

©TC Kültür ve Turizm Bakanlığı

OECD ülkeleri halen dünya ekonomisinin % 65'ini temsil etmektedir. Ancak, 2030 yılına yönelik tahminler, ekonomik ağırlığın gelişmekte olan ülkelere kaymasıyla bu oranın % 50'ye düşeceğine işaret etmektedir. OECD'nin, her biri kendi bölgesinde ekonomik açıdan ağırlık merkezi oluşturan yükselen ekonomilere yönelmesi ve bu ülkelerle anlamlı ve karşılıklı yarar esasına dayanan işbirliği mekanizmaları geliştirebilmesi Örgütün küresel düzeyde söz sahibi bir aktör olarak kalması için büyük önem taşımaktadır. Bu gerçekliğin bilinciyle geliştirilen "dışa açılım stratejisi"ne büyük önem atfedilmektedir. Türkiye de bu sürece güçlü destek vermektedir.

Sözkonusu strateji kapsamında Güneydoğu Asya, Latin Amerika, Avrasya ve Afrika başta olmak üzere bölgesel açılımlara son dönemde ağırlık veren OECD'nin, geleneksel çalışma alanları olan kalkınma ve ekonomik reformların yanısıra pek çok farklı alanda geliştirdiği norm ve kriterleri üye ülkeler dahil tüm dünyada uygulamaya koymaya çalışması son yıllarda Örgütün görünürlüğünü daha da artırmıştır. Ayrıca dünyanın değişik bölgelerinde yer alan ülkelerin OECD standartlarına erişme yönündeki arzuları ve bu çerçevede Örgütle yürüttükleri işbirliği OECD'nin halen "standart belirleyici" özelliğinin dünyada büyük önem taşıdığının bir göstergesini teşkil etmektedir.

Diğer yandan OECD, önümüzdeki dönemde küresel ekonomiye ciddi etkileri olabilecek, artan eşitsizlik, demografik değişiklikler, enerji, su ve gıda güvenliği, iklim değişikliği, eğitim, göç, teknolojik gelişmeye bağlı büyüme gibi ana akımlara yönelik alınabilecek tedbirler üzerinde ağırlıklı olarak durmaktadır. Bu çerçevede ekonomik büyüme yerine toplumların kırılgan gruplarını kucaklayan kapsayıcı büyüme, ekonomik, insani ve çevresel boyutları kapsayan sürdürülebilir kalkınma, nihayet maddi refah yerine toplumların iyi durumda olması (well-being) gibi kavramlar ön plana çıkmakta, bu kavramların klasik ekonomik ölçümlerde yer bulabilmesine yönelik modeller geliştirilmeye çalışılmaktadır.

Bu doğrultuda OECD'nin gelecekte küresel ekonomik mimaride oynayacağı rol için belirleyici olacak "Ekonomik Sorunlarla Mücadelede Yeni Yaklaşımlar Projesi (New Approaches to Economic Challenges-NAEC)" ülkemizin başkanlığını yaptığı 2012 yılı Bakanlar Konseyi Toplantısı'nda kabul edilmiştir. Sözkonusu proje 2012 yılından bu yana OECD'nin en önemli gündem maddelerinden birini oluşturmakta, mevcut ve yeni ekonomik sorunlara bakış açısını, bu sorunlara çözüm bulma anlayışını temelden değiştirecek yeni ekonomik kalkınma modelleri geliştirmeyi hedeflemektedir.

Örgütün geleceği bakımından belirleyici olarak bir diğer çalışma ise kurumsal yönetişim ilkelerinin gözden geçirilmesidir. OECD halihazırda kurumsal yönetişim alanında söz sahibi olan en önemli uluslararası kuruluşlardan biri konumundadır.

Uygulanmakta olan "OECD Kurumsal Yönetişim İlkeleri" üye ülkelerin yanısıra OECD dışı birçok ülke tarafından da benimsenmektedir. Bununla birlikte, sözkonusu ilkelerin küresel düzeyde son dönemlerde meydana gelen gelişmelere ve sınamalara yeteri kadar yanıt verememesi ve küresel kriz esnasında yönetişim alanında gözlemlenen zayıflık ve yetersizlikler nedeniyle, sözkonusu ilkelerin gözden geçirilmesine yönelik çalışmalar başlatılmıştır. OECD Kurumsal Yönetişim İlkelerinin 2015 yılı içerisinde sonuçlandırılması beklenmekte olup, bu sürece Türkiye tarafından güçlü destek verilmektedir.

OECD'nin başarılı faaliyetlerine paralel olarak, bağlantılı kuruluşlardan olan Uluslararası Enerji Ajansı'nın (UEA) enerji arz güvenliği alanındaki rolü ve çalışmaları, bu kuruluşu enerji konularında küresel bir aktör haline getirmiştir. UEA'yla artan işbirliğimizin, sürdürülebilir kalkınmanın ve ekonomilerin belkemiği olan enerji, çevre, büyüme alanlarında karşılaştığımız sınamalar dikkate alınarak doğru yaklaşımlar ve çözümler üretilmesine katkıda bulunacağı düşünülmektedir.

Türkiye, OECD'nin yirmi kurucu üyesinden biri olarak dünyadaki ekonomik gelişmeleri ve bunların olası sonuçlarını yakından izlemekte ve yeni ekonomik sınamalara ulusal, bölgesel ve uluslararası düzeylerde sağlam, sürdürülebilir ve kapsayıcı çözümler bulunmasına aktif katkıda bulunmaktadır. Bu çerçevede ülkemizin 1 Aralık 2014 tarihi itibariyle devraldığı ve 2015 yılı boyunca yürüteceği G20 Dönem Başkanlığı sırasında faaliyet ve çalışmalarımız sürdürülecektir.

Aynı şekilde çeşitli alanlarda ulusal politika ve stratejilerimizin belirlenmesi aşamasında ve G20 Dönem Başkanlığımız sırasında, OECD'nin önemli projelerinin çıktılarından, analiz ve değerlendirmelerinden ve "en iyi uygulamalar»ından azami derecede yararlanılmaya devam edilecektir.

©TC Kültür ve Turizm Bakanlığı

BİLGİ KÖŞESİ

Metin ve grafikler için kaynak: OECD (2015), *Economic Policy Reforms 2015: Going for Growth*, OECD Publishing
DOI: http://dx.doi.org/10.1787/growth-2015-en

Büyümeye Geçiş

Finansal ve ekonomik krizlerin sonuçları hala devam etmektedir. Dünya ekonomisinin hala zayıf olmasının yanı sıra, gençlerin en şiddetli gelir kayıplarına maruz kalması ve yoksulluk riskinin artmasıyla sosyal huzursuzluklar artmıştır. Ayrıca hükümetler, yaşlanan nüfus ve iklim değişikliği gibi uzun vadeli zorluklarla da karşılaşmaya devam etmektedir. Hükümetler, eşitsizlikte artışa neden olmadan ve çevrenin bozulmasını daha da kötüleştirmeden büyümeyi canlandırmak için politikalarını nasıl yeniden düzenlemeli ve geliştirmelidir?

Mali kriz ve devam eden zayıf toparlanma, çok sayıda gelişmiş ekonomide büyüme potansiyelinin daha düşük olmasına neden olmuştur. Diğer yandan, yükselen ekonomilerin bir çoğu düşük büyüme ile karşı karşıyadır. Kısa vadede politika zorlukları, sürekli yüksek işsizlik oranı, verimliliğin azalması, kamu sektörünün yüksek bütçe açığı ve borcunun yanı sıra, finansal sektörde devam eden kırılganlıkları da kapsamaktadır. Bununla birlikte kriz, gençlerin en şiddetli gelir kayıplarına maruz kalması ve artan yoksulluk riskiyle karşı karşıya gelmesiyle beraber, düşük gelirli ailelerde büyük hasarlara yol açtığı için krizin toplum üzerindeki olumsuz etkileri de artırmıştır. Uzun vadeli zorluklar ise beceriye dayalı teknik değişikliğin gelir eşitsizliği üzerindeki etkisi ve sağlık ve çevre bozulmasının gelecekteki büyüme üzerindeki etkisinin yanı sıra, yaşlanan nüfusla mücadeleyi de içermektedir. Hem gelişmiş hem de gelişmekte olan ülkelerin karşılaştığı pek çok kısa ve orta vadeli zorluklarla mücadele için sağlam yapısal politikalar gerekmektedir.

Büyümeye Geçiş raporu, hükümetlerin, politika reformlarının vatandaşların refahını nasıl etkileyebileceği konusunda fikir yürütmelerine yardımcı olmak ve hedeflerini en iyi karşılayan politika paketlerini tasarlamak için kapsamlı bir değerlendirme sunmaktadır. Rapor, gelişmiş ve başlıca gelişmekte olan ülkelerdeki reel gelirleri ve istihdamı desteklemek için önemli reform önceliklerini tanımlamaktadır. Öncelikler, geniş çaplı olarak ürün ve iş gücü piyasası düzenlemelerini, eğitim ve öğretimi, vergi ve yardım sistemlerini, ticaret ve yatırım kurallarını ve yenilikçi politikaları kapsamaktadır. *Büyümeye Geçiş* çerçevesi, uzun süreli ve dengeli bir büyüme elde etmek amacıyla 2014 yılında G20 tarafından belirlenen başlıca politika hedeflerinden biri olan G20 ülkelerinin toplu olarak gayri safi yurt içi hasılalarını (GSYH) % 2 oranında artırmak üzere büyüme stratejilerini geliştirmelerinde yardımcı olmuştur.

Büyümeye Geçiş raporunun başlıca odak noktası, orta vadede maddi yaşam standartlarının geliştirilmesi üzerinedir ancak rapor, hasıla ve maliyet dengesi, gelir eşitsizliğinin ve çevre üzerindeki olumsuz etkilerinin azaltılması gibi diğer refah hedeflerine yönelik birbirini tamamlayan ve birbirleriyle çelişen hususlara da ışık tutmaktadır. Daha spesifik bir şekilde ele almak gerekirse, büyümeye yönelik yapısal reformların ücret dağılımı ve hane gelirlerinin eşitsizliği üzerindeki etkisine yönelik kanıtları değerlendirmekte ve son on yıldaki milli gelir artışını sürdüren belirli politikaların, eşitsizliklerin artmasında katkısının olup olmadığını da incelemektedir. Ayrıca rapor, ekonomik büyümenin çevre üzerindeki olumsuz etkilerini de incelemektedir. Bu kapsamda, yapısal reformlar ve çevresel politikaların rolünü ele almakta ve çevre politikalarının uygun tasarımının önemi ve bu politikaların verimlilik artışı üzerindeki etkisine yönelik kanıt sunmaktadır. Son olarak, *Büyümeye Geçiş* raporu, 2000'li yılların başından beri yapısal reformlardaki kapsamlı trendleri değerlendiren özel bir bölüm içermektedir.

2013 yılından beri yapısal reformda gelişme

Küresel kriz sonrasında, kısmen Avro Bölgesi borç sorununun da etkisiyle kaydedeğer biçimde hızlanan yapısal reformlar, son iki yılda OECD kapsamındaki başlıca gelişmiş ülkelerde

Ekonomik Politika Reformları: Büyümeye Geçiş

Seçilen veriler

Büyüme eşitsiz bir dağılım göstermiştir

1995-2011 yıllarında, OECD ülkeleri genelinde hanehalkı harcanabilir gelirin yıllık ortalama büyümesi (%)

StatLink http://dx.doi.org/10.1787/88893317744

En iyi uygulama politikasına yaklaşmaktan elde edilecek olası kazanımlar önemlidir

Güçlü reformlara bağlı olarak kişi başına düşen gayrisafi yurt içi hasıladaki ortalama potansiyel OECD kazanımları

Kişi başına düşen gayrisafi yurt içi hasıla

OECD

% +3,9 — Ilımlı reform senaryosu

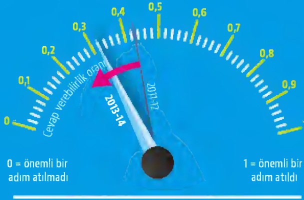
% +7,3 — Daha iddialı reform senaryosu

% +9,5 — Güçlü yakınsama senaryosu

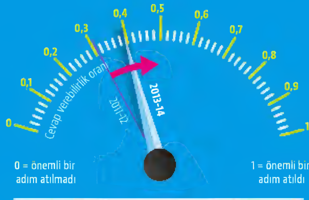
StatLink http://dx.doi.org/10.1787/88893[illegible]86

Yalnızca OECD'de yavaşlama gösteren reformlar

Büyümeyi desteklemek için reform önerilerine cevap verebilirlik

OECD

BRIICS

StatLink http://dx.doi.org/10.1787/888933177291

Grafiklerin uyarlandığı kaynak: OECD (02/2015), *Economic Policy Reforms 2015: Going for Growth*, OECD Publishing
DOI: http://dx.doi.org/10.1787/growth-2015-en

Büyümeye Geçiş

yavaşlamıştır. Reformlar, Yunanistan, İrlanda, Portekiz ve İspanya'da azalmasına rağmen, yükselişte kalmaya devam etmektedir. Japonya'da ise artmıştır. İskandinav ülkeleri ve Avro Bölgesi merkez ülkelerinde reform hareketleri göreli olarak zayıf seyrini korumaktadır. OECD (Ekonomik Kalkınma ve İşbirliği Örgütü) kapsamındaki ülkeler, büyüme kaynakları olarak bilgiye dayalı sermaye ve tamamlayıcı özelliğe sahip nitelikli iş gücünün önemine uygun olarak eğitime, aktif emek piyasayı politikalarına (ALMP'ler) ve zayıf kalkınma bağlamında işsizliğin sürekliliğini dikkate almaya öncelik vermektedir. Gelişmekte olan büyük ülkelerin birçoğunda reform hareketleri hız kazanmıştır. Bu, darboğazlar ve büyüme yönünden kısıtlarla ilgili farkındalığı gösterirken, emtia fiyatları ile sermaye hareketlerindeki kırılganlığı azaltma gereksinimini de yansıtmaktadır.

Yeni reform öncelikleri

İş gücü verimliliği, uzun vadeli büyümenin temel sürükleyicisi olmaya devam etmektedir. Becerilerin ve bilgiye dayalı sermayenin geliştirilmesi için amaçlanan reformlara öncelik verilmelidir. Eğitim sistemlerinin kalitesinin ve kapsayıcılığının artırılması bunu destekleyecektir. Değişen koşullar dikkate alınarak kaynakların yeniden tahsis edilmesi, daha fazla büyüme elde etmenin anahtarıdır. Hükümetlerin, yeni firmaların girişini ve sermaye ve emeğin en verimli firma ve sektörlere sorunsuz şekilde yeniden tahsis edilmesini kolaylaştırmak için rekabet ve inovasyon politikalarını iyileştirmeleri gerekmektedir. Avro Bölgesi Güney ülkelerinde, son yıllarda başlatılan iş gücü piyasası reformlarının kazanımlarından faydalanılması için ürün piyasası reformları, özellikle hizmet sektöründe, gereklidir. Büyüme, kadın, genç, düşük vasıflı ve ileri yaşlardaki çalışanlar gibi toplumda az temsil edilen grupların daha fazla istihdamı ve iş gücü piyasasına katılmalarına yönelik engellerin kaldırılmasıyla çok daha kapsamlı hale getirilebilir. Yeni işlere yönelik daha hızlı yeniden tahsisi teşvik etmek ve çalışanların becerilerini geliştirmelerini sağlamak, istihdamı destekler ve katılımı artırır.

Büyümeye yönelik yapısal reformlar ve gelir dağılımı

Verimliliği artırarak GSYH'yi yükselten birtakım büyümeye ilişkin politika, teknolojiden kaynaklanan eşitsizliğe katkıda bulunabilir. Örneğin, yeniliği destekleyen reformlar, çalışanlar arasındaki ücret dağılımını genişletebilir. İş gücüne katılım ve yeni iş alanlarının açılmasını teşvik eden diğer politikalar da ücret dağılımını genişletmektedir. Bununla birlikte, özellikle düşük vasıflı çalışanlar arasında istihdamı artırmaya katkıda bulundukları için bu gibi reformlar, hanehalkı harcanabilir gelirleri arasındaki fark üzerinde tarafsız bir etkiye sahiptir. Pek çok ülkenin artan eşitsizlik ve zorluklarla mücadele etme gereksinimi göz önünde bulundurulduğunda hükümetler, eşitlik ve kapsamlılığı teşvik etmeye yardımcı olan büyümeye yönelik politika paketlerine öncelik vermelidir. Düşük vasıflıların kazanç potansiyelini artırmak ve kadınların iş gücüne katılmalarını kolaylaştırmak bilhassa önemlidir.

Büyümeye yönelik yapısal reformlar, çevre ve çevresel politikalar

Ekonomik büyümenin çevre üzerinde genellikle olumsuz etkileri vardır. Büyüme ve çevre arasındaki ilişki, hem çevre politikalarından hem de uygulandıkları yapısal politik çerçeveden etkilenir. Çevreyle ilgili vergileri artırmak, yol kullanım ücretlerini uygulamaya koymak ya da zararlı sübvansiyonları kaldırmak gibi büyümeyi canlandırmaya yönelik bazı reformlar, çevre için yararlı olabilir. Diğerleri, çevresel politikaların etkinliğini artırmaktadır. Böylece, hukuk kuralları ya da rekabet politikaları iyileşmektedir. Teknolojik tercihler bakımından esnek ve tarafsız olan ve rekabete yönelik engelleri en aza indiren çevresel politikalar, genel ekonomi verimliliğine yönelik büyük zararlara neden olmaksızın çevreyi etkin olarak korumaktadır.

2005 yılından beri reform trendleri

2005 yılındaki *Büyümeye Geçiş* raporunun ilk sayısından beri yapısal reformların hızı, kriz sonrasında görülen belirgin hızlanma dışında OECD ülkelerinde aşağı yukarı sabit kalmıştır. Reform faaliyeti, bazı politika alanlarında önemli iyileşmeyle sonuçlanmıştır. Bunlar, ürün piyasası düzenlemeleri, emeklilik sistemlerinin tasarımı ve işsizlik gelir desteği programlarıdır. Genel olarak 2000'li yılların başından beri uygulanan yapısal reformlar, daha fazla verimlilik ile sağlanan pek çok kazanç sayesinde OECD ülkelerinde ortalama olarak kişi başına potansiyel GSYH'yi % 5 civarında artırmaya katkıda bulunmuştur. En iyi uygulamalara yönelik daha fazla reform sayesinde, OECD ülkelerinde ortalama kişi başına uzun dönemli GSYIH seviyesi % 10'a kadar artırabilir. Bu, kişi başına ortalama 3 000 ABD Doları kazancı ile eşdeğerdir.

BİLGİ BANKASI

- *OECD Factbook 2014: Economic, Environmental and Social Statistics*
  DOI: http://dx.doi.org/10.1787/factbook-2014-en
- *OECD Economic Surveys*
  DOI: http://dx.doi.org/10.1787/16097513
- *OECD Economic Outlook*
  DOI: http://dx.doi.org/10.1787/16097408

BİLGİ KÖŞESİ

Metin ve grafikler için kaynak: OECD (2014), *OECD Employment Outlook 2014*, OECD Publishing
DOI: http://dx.doi.org/10.1787/empl_outlook-2014-en

Daha çok sayıda ve daha iyi işler yaratılması

İstihdam artmakla birlikte birçok OECD ülkesinde işsizlik hala kriz öncesi seviyelerin epey üzerinde seyretmeye devam ediyor. İşsizliğin yüksek seviyelerde seyretmesi, bazı ülkelerde yapısal işsizliğe yol açmaktadır. Bu durum, ekonomideki toparlanmanın işsizliği azaltmada tek başına yeterli olamama ihtimalini ortaya çıkarmaktadır. Diğer taraftan, işlerini koruyanların birçoğu, kriz nedeniyle reel gelirlerinin daha yavaş artmasına, hatta düşmesine şahit oldu. Gençler, uzun süreli işsizler ve belirli süreli sözleşmelerle çalışanlar başta olmak üzere bütün çalışanlar için daha çok sayıda ve daha kaliteli iş yaratılmasına yönelik politika geliştirmek gerekmektedir.

OECD bölgesinde işgücü piyasası hala krizden tam çıkabilmiş değil

İstihdam artmakla birlikte birçok OECD ülkesinde işsizlik hala kriz öncesi seviyelerin epey üzerinde seyretmeye devam ediyor. 2015 yılında işsizlik rakamlarında az da olsa düşüşler öngörülüyor. İşsizliğin yüksek seviyelerde seyretmeye devam etmesi, bazı ülkelerde yapısal işsizliğe sebep oldu. Yapısal işsizlik, özellikle uzun süreli işsizler arasında iş bulma motivasyonunda ve işgücüne katılım oranında düşüşe yol açtığından, ekonomideki bir toparlanmanın işsizliği azaltmada tek başına yeterli olamama ihtimali ortaya çıkmaktadır. Genel olarak OECD bölgesinde 16.3 milyon kişi – işsizlerin üçte birinden fazlası – 2013 yılının son çeyreği itibarıyle 12 ay ya da daha uzun süredir işsiz olup, bu, 2007 yılındaki rakamın neredeyse iki katıdır. Bu gelişmeler karşısında, ekonomik iyileşmenin göreceli olarak güçsüz olduğu yerlerdeki başlıca politika hedeflerinden biri olarak talebin teşvik edilmesi ve yapısal işsizlikle mücadele için ek önlemlerin geliştirilmesi gerekmektedir. Özellikle iş bulmada önemli engellerle karşılaşan ve işgücü piyasasını terk etmesi en muhtemel kesim olan uzun süreli işsizlere yönelik istihdam ve eğitim önlemlerine öncelik verilmesi gerekiyor.

Reel ücretlerde artış önemli oranda yavaşladı

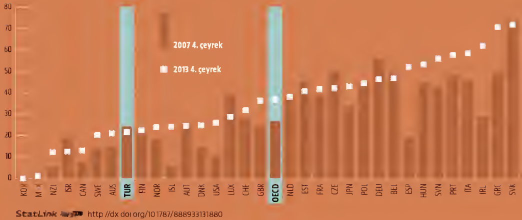
İşlerini koruyanların birçoğu, kriz nedeniyle reel gelirlerinin daha yavaş artmasına, hatta düşmesine şahit oldu. Birçok OECD ülkesinde işsizliğin sürekli artması, reel ücretlerin artması üzerinde bir hayli olumsuz baskı yarattı. Azalan reel ücretler, birim işgücü maliyetlerinin azalttığından, böylece başta avro bölgesi olmak üzere, bazı ülkelerde dış rekabet gücünün arttırılmasına yardımcı oldu. Özellikle düşük enflasyon karşısında ücretlerde daha fazla ayarlama yapılması için sancılı ücret kesintileri uygulamaları çalışanlar arasında yoksul sayısını arttırabilir. Rekabet gücünü, büyümeyi ve iş yaratmayı teşvik için çeşitli politikalar üretmeye ve uygulamaya ihtiyaç var. İyileşmeyi teşvik için güçlü makro-ekonomik politikalara ek olarak şu türden politikalar da gerekiyor: Mal ve hizmet piyasalarında rekabeti arttırmaya yönelik reformlar, işlerini kaybeden çalışanların yeni istihdam alanlarına kaymalarına yardımcı olunması ve düşük gelirli çalışanların gelirlerine destek sağlanması.

OECD İstihdam Görünüm Raporu

Seçilen veriler

Uzun süreli işsizlik kalıcı şekilde yüksek seyrediyor

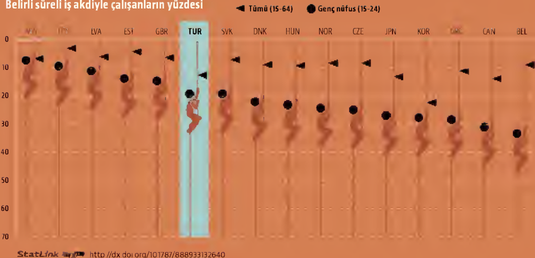
Toplam işsizliğin yüzdesi olarak uzun süreli işsizlik (bir yıl veya daha fazla)

StatLink http://dx.doi.org/10.1787/888933131880

Belirli süreli iş akdiyle çalışıyor olma olasılığı yüksek gençler, 2011-2012

Belirli süreli iş akdiyle çalışanların yüzdesi

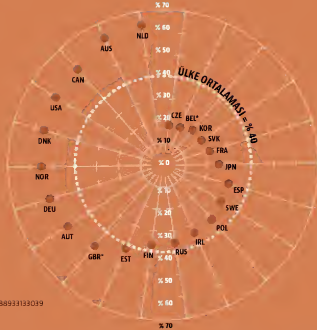

StatLink http://dx.doi.org/10.1787/888933132640

İş ve eğitimi bir arada yürüten genç nüfus (16-29)

Tüm öğrencilerin yüzdesi olarak

*BEL = Flaman ülkeleri, *GBR = İngiltere ve Kuzey İrlanda

StatLink http //dx doı org/101787/888933133039

ISO KODLARI

AUS Avustralya	CZE Çek Cumhuriyeti	DEU Almanya	ITA İtalya	LTU Litvanya	NOR Norveç	SVN Slovenya	GBR Birleşik Krallık
AUT Avusturya	DNK Danımarka	GRC Yunanistan	ISR İsrail	LUX Lüksemburg	POL Polonya	ESP İspanya	USA Amerika Birleşik Devletleri
BEL Belçika	EST Estonya	HUN Macaristan	JPN Japonya	MEX Meksika	PRT Portekiz	SWE İsveç	
CAN Kanada	FIN Finlandiya	ISL İzlanda	KOR Kore	NLD Hollanda	RUS Rusya Federasyonu	CHE İsviçre	
CHL Şili	FRA Fransa	IRL İrlanda	LVA Letonya	NZL Yeni Zelanda	SVK Slovak Cumhuriyeti	TUR Türkiye	

Grafiklerin uyarlandığı kaynak: OECD (09/2014), *OECD Employment Outlook 2014*, OECD Publishing
DOI http //dx doı org/101787/empl_outlook-2014-en

Daha çok sayıda ve daha iyi işler yaratılması

Daha iyi iş kalitesinin teşvik edilmesi gerekiyor

İşgücü piyasası performansının iş olanaklarının hem niceliği, hem niteliği açısından değerlendirilmesi, yani politikaların işlerin daha fazla sayıda ve daha iyi olmasını teşvik edici olması gerekiyor. Geliştirilen yeni bir kavramsal ve operasyonel çerçeve ile iş kalitesi üç boyutlu olarak ölçülüyor: Gelir seviyesi ve bölüşümü, işgücü piyasası güvencesi, ve iş ortamı kalitesi. Ülkeler arasında bu boyutların her biri bakımından büyük farklılıklar var, ama iş niteliği ve iş niceliği birbiriyle çelişmek zorunda değil: bazı ülkeler ikisinde de başarılı olabiliyor. Ayrıca, ülkeler içerisinde sosyo-ekonomik gruplar arasında hatırı sayılır farklılıklar var. Gençler, düşük nitelikli çalışanlar ve belirli süreli işlerde çalışanlarda birçok dezavantajların toplandığı görülüyor. Tersine, yüksek nitelikli çalışanlar, sadece daha fazla sayıda işe değil, aynı zamanda en kaliteli işlere de erişebiliyorlar. Gelir seviyesi ve bölüşümü, büyümeyi teşvik edici politikaların rolüne, eğitimin erişilebilirliği ve kalitesine, ücretleri belirleyen kurumların niteliğine (örneğin asgari ücretler, toplu sözleşmeler), vergi ve sosyal yardım sistemlerinin şekline bağlıdır. İşgücü piyasası güvencesini belirleyen, iş güvencesi, işsizlik tazminatı sistemleri (işsizlik yardımları ve işten çıkarma tazminatı) ve aktif işgücü piyasası politikalarının karşılıklı etkileşimidir. İş ortamının kalitesini, büyük ölçüde işle ilgili sağlık sorunlarını önlemeye yönelik işçi sağlığı ve güvenliği düzenlemelerinin ne ölçüde etkili olduğu belirler.

Belirli süreli sözleşmelere fazla ağırlık verilmesi, bireyler ve ekonomi için zararlı olabilir

Atipik istihdam - yani sabit ya da açık uçlu bir sözleşmeden yararlanılmayan tüm istihdam biçimleri - firmalara değişen ekonomik koşullarda işgücünü ayarlamada esneklik sağlayabiliyor. Bu tip sözleşmelerdeki esnekliği tercih eden çalışanların gönüllü seçimi de söz konusu olabiliyor. Ancak, atipik sözleşmelerin yaygın kullanımı, gerek eşitlik, gerekse verimlilik üzerinde olumsuz etkide bulunabiliyor. Bu sözleşmeler kapsamındaki çalışanlar, genellikle klasik (belirsiz süreli) sözleşmeler kapsamındaki çalışanlara kıyasla iş güvencesinden daha yoksundurlar. Ayrıca firmalar, düzensiz çalışanlara genellikle daha az yatırım yaptığından, bu durum onların verimliliğini ve insan sermayesinin gelişimini zayıflatabilir. Küresel ekonomik kriz öncesindeki yirmi yıl içerisinde hükümetler, klasik sözleşmelere sahip olanlar için görece daha katı koşullar büyük ölçüde devam ederken, atipik sözleşmeler ile ilgili düzenlemeleri gevşeterek, işgücü piyasasında esnekliği teşvik etmeye yöneldiğinden, birçok ülkede atipik çalışma arttı. İşgücü piyasasında klasik ve atipik çalışanlar arasındaki uçurumu azaltmaya yönelik politika seçenekleri arasında belirsiz süreli çalışanların işten çıkarılmalarına ilişkin düzenlemeleri gevşetirken, belirli süreli sözleşmelerin kullanımının daha katı bir düzenlemeye tabi tutulması yer alıyor. Daha ileri gidip, tek ya da birleştirilmiş bir sözleşme şekli uygulamaya koyarak, işten çıkarma maliyetlerinde sözleşmeler arasındaki farkın kapanması sağlanabilir. Bu seçeneklerin her birinin etkili olması için uygulama sorunlarının aşılması ve tamamlayıcı reformlar yapılması gerekir.

İşgücü piyasasında erken sonuçlar alınması ve sonrası için hem nitelikler, hem beceriler önem taşıyor

OECD'nin uluslararası Yetişkin Beceriler Anketi, eğitim belgelerinin ve çeşitli becerilerin 16-29 yaşlarındaki gençler için başlıca iki işgücü piyasası verisine - okul ve iş hayatı dışında kalma riski, ve, işteyse, saat ücretlerinin seviyesi - katkısı konusunda yeni bilgiler veriyor. Bulgular, yüksek öğrenim belgesine sahip olmanın teşvik edilmesinin yanı sıra, okuryazarlık, aritmetik ve problem çözme becerilerinin arttırılması ve okuma alanlarını seçerken gençlerin sahip olabildikleri bilgilerin arttırılmasının önemini vurguluyor. İş deneyimi de jenerik becerilerin yanı sıra ücretleri ilk baştan olumlu etkiliyor. Bununla birlikte birkaç ülkede çok az sayıda gencin okuma ile çalışmayı bir arada yaptığı ve bunu yapan öğrencilerin çoğunun mesleki eğitim (VET) kursları ya da çıraklık gibi iş deneyimi içeren resmi programlar dışında çalıştıkları görülüyor. Bu durum, öğrencilerin işgücü piyasasıyla daha yakından tanışmaları için VET ve çıraklık programlarında iş tabanlı modüllerin uygulamaya konması ya da arttırılmasının yanı sıra tüm öğrencilerin iş deneyimi kazanmalarını daha kolaylaştıran önlemlerin güçlendirilmesi gerektiğini gösteriyor. Bu önlemler arasında firmaların yarı-zamanlı çalışanlar alması önündeki engellerin kaldırılması ve belki de belirli bir saate kadar çalışan öğrenciler için vergi teşvikleri uygulanması olabilir.

BİLGİ BANKASI

- *OECD Employment and Labour Market Statistics*
  DOI: http://dx.doi.org/10.1787/lfs-data-en
- *Taxing Wages 2013*
  DOI: http://dx.doi.org/10.1787/tax_wages-2013-en
- *OECD Economic Outlook, Volume 2014 Issue 1*
  DOI: http://dx.doi.org/10.1787/eco_outlook-v2014-1-en

BİLGİ KÖŞESİ

Metin ve grafikler için kaynak:
OECD (2014), *Society at a Glance 2014: OECD Social Indicators*, OECD Publishing
DOI: http://dx.doi.org/10.1787/soc_glance-2014-en

Mali krizin sosyal etkileri

İşsizlik ve gelir kayıpları, OECD ülkelerinin birçoğunda sosyal koşulların kötüleşmesine yol açıyor. Mali konsolidasyon, hükümetlerin sorunlarla baş etme gücünü kısıtlıyor. Ama sosyal harcamalarda kesintiler yapılması, en zayıf grupların hayatlarını daha fazla zorlaştırabilir ve gelecekte sorunlar yaratabilir. Sosyal politikaların "krize dayanıklı" olması ve kriz boyunca etkin bir desteğin sürdürülmesi için hükümetlerin önlerindeki durumun ötesine bakarak, geleceğe yönelik planlar yapmaları gerekiyor.

Mali krizden bu yana geçen beş yılı aşkın süre içinde, yüksek işsizlik oranları ve gelir kayıpları, OECD ülkelerinin çoğunda sosyal koşulların kötüleşmesine yol açıyor. Hükümetlerin bu sorunlarla baş etme gücü, mali konsolidasyon tarafından sınırlandırılıyor. Ancak, sosyal harcamalarda kesintiler yapılması, en zayıf grupların geçim sıkıntılarını arttırdığı gibi, gelecekte sorunlar da yaratabilir. OECD ülkeleri bu sorunlarla etkin bir şekilde ancak iyi tasarlanmış ve yeterli kaynaklarla desteklenen politikalar ile baş edebilir. Krizin en kötü etkilerini yaşamayan yükselen ekonomilerin başlıcaları, farklı sorunlarla karşı karşıyalar. Ancak, OECD ülkelerinin deneyimleri, sosyal güvenlik sistemlerini geliştirme ve "krize dayanıklı" hale getirme çabalarını sürdüregelen yükselen ekonomileri de ilgilendiriyor.

Mali kriz, sosyal krizi körükledi

2007-2008 mali çalkantısı sadece ekonomik ve mali bir krize yol açmakla kalmadı, sosyal bir kriz de yarattı. En derin ve en uzun süreli gerilemelerin yaşandığı ülkelerde, insanların iş olanakları, gelirleri ve yaşam düzenlerinde yıkıcı zincirleme etkiler görülüyor. OECD ülkelerinde 48 milyon civarında kişi iş arıyor. Bu rakam, Eylül 2007'ye göre 15 milyon daha fazladır. Ayrıca milyonlarca insan mali sıkıntı içinde. İşten elde edilen bir geliri olmayan hanelerde yaşayanların sayısı, Yunanistan, İrlanda ve İspanya'da iki katına çıktı. En kötü etkilenenler, düşük gelirli gruplar, gençler ve çocuklu aileler oldu.

Sosyal sonuçlar yıllarca sürebilir

Hanelerin baskı altında, sosyal yardım bütçelerinin ise sıkı denetime tabı olduğu koşullarda, gitgide daha çok sayıda insan hayatından memnun olmadığını ifade ederken, hükümetlere duyulan güven de ciddi şekilde azalmış durumda. Krizin insanların gelecekteki refahını derinden etkileyeceğine dair işaretler de görülüyor. Gerçekten de krizin aile kurma, çocuk sahibi olma ve sağlık gibi konulardaki bazı sosyal sonuçları ancak uzun vadede hissedilecek. Krizin başlangıcından bu yana doğum oranları daha da düşerek, yaşlanmaya bağlı demografik ve mali sorunların derinleşmesine yol açtı. Aileler, gıda dahil olmak üzere, zorunlu harcamalarında da kesinti yaparak, şimdiki ve gelecekteki refahlarından odun vermiş bulunuyorlar. İnsanların sağlığı üzerindeki uzun vadeli etkilerin rakamlara dökülmesi için henüz çok erken, ama işsizlik ve ekonomik sorunların psikolojik rahatsızlıklar dahil çeşitli sağlık sorunlarını arttırdığı biliniyor.

Yarın maliyetlerin artmasına meydan vermemek için bugünden yatırım yapılmalı

Kısa vadeli tasarruflar, gelecekte çok daha yüksek maliyetlere yol açabilir, bu nedenle hükümetlerin yatırım tipi programların finansmanına öncelik vermeleri gerekir. Bugün sağlık harcamalarında yapılan kesintilerin, yarın sağlık hizmetlerinde

OECD Topluma Bakış

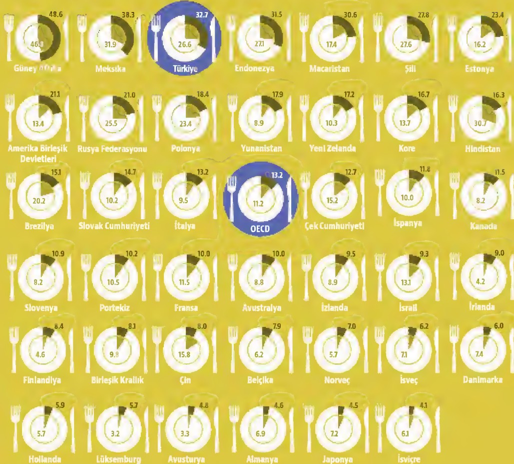
Seçilen veriler

Gıdaya erişim güvencesi azalıyor

"Geçtiğimiz 12 ay içerisi gıda ürünleri almak için yeterli paranızın olmadığı zamanlar oldu mu?"

Evet yanıtlarının yüzdesi — 2011/2012 — 2006/2007

En yuksekten en duşuğe göre sıralı, 2011/2012

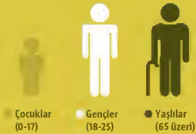

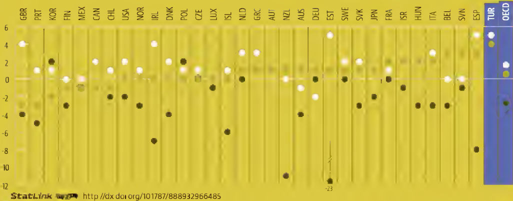
StatLink http://dx.doi.org/10.1787/888932965991

Yoksulluk çocuklar ve gençler arasında arttı, yaşlılarda düştü

Yaş gruplarına göre 2007 ile 2010 arasında göreceli yoksulluk oranındaki değişim yüzdesi

Çocuklardan başlayarak en düşükten en yükseğe göre sıralanmıştır.

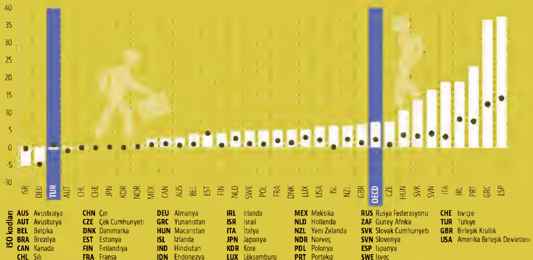

StatLink http //dx doi org/101787/888932966485

İşsizlik bazı ülkelerde en fazla gençleri etkiledi

2007 ile 2013 ikinci çeyrek arasında işsizlik oranlarındaki değişim yüzdesi ● Orta yaşlı bireyler (55-64) Genç bireyler 15-24)

ISO kodları

AUS	Avustralya	**CHN**	Çin	**DEU**	Almanya	**IRL**	Irlanda	**MEX**	Meksika	**RUS**	Rusya Federasyonu	**CHE**	Isviçre
AUT	Avusturya	**CZE**	Çek Cumhuriyeti	**GRC**	Yunanistan	**ISR**	Israil	**NLD**	Hollanda	**ZAF**	Guney Afrika	**TUR**	Turkiye
BEL	Belçika	**DNK**	Danimarka	**HUN**	Macaristan	**ITA**	İtalya	**NZL**	Yeni Zelanda	**SVK**	Slovak Cumhuriyeti	**GBR**	Birleşik Krallık
BRA	Brezilya	**EST**	Estonya	**ISL**	Izlanda	**JPN**	Japonya	**NDR**	Norveç	**SVN**	Slovenya	**USA**	Amerika Birleşik Devletleri
CAN	Kanada	**FIN**	Finlandiya	**IND**	Hindistan	**KDR**	Kore	**PDL**	Polonya	**ESP**	Ispanya		
CHL	Şili	**FRA**	Fransa	**IDN**	Endonezya	**LUX**	Lüksemburg	**PRT**	Portekiz	**SWE**	Isveç		

StatLink http //dx doi org/101787/888932966390

Grafiklerin uyarlandığı kaynak: OECD (03/2014), *Society at a Glance 2014 OECD Social Indicators*, OECD Publishing
DOI http //dx doi org/101787/soc_glance-2014-en

Mali krizin sosyal etkileri

ihtiyaçların artmasını tetiklemesinden kaçınılmalıdır. Özellikle krizin büyük darbesini yiyen ülkelerde çocukların kaliteli hizmetlere erişimi sağlanmalı ve öğrenimini tamamlayan kişilerin işgücü piyasasından dışlanması önlenmelidir.

Zayıf grupların şimdi desteğe ihtiyaçları var

Sosyal yatırımların etkili olabilmesi için en yoksullara yönelik yeterli desteklerle bütünleştirilmesi gerekir. En zayıf gruplara yönelik desteklerin korunup güçlendirilmesi, tüm ekonomik ve sosyal iyileşme stratejilerinin önemli bir parçasını oluşturmaya devam etmelidir. Hükümetler mali konsolidasyon önlemlerinin zamanlamasını ve tasarlanmasını uygun şekilde yapmalıdır. Çünkü böylesi önlemlerin bölüşüm açısından etkileri büyük değişiklikler gösterebilir. Örneğin, yoksullar vergilerdeki artışlardan ziyade harcamalardaki kesintilerden daha büyük zarar görebilirler.

İşsizlik konusundaki harcamalarda kesinti yapma alanı sınırlıdır

Zayıf işgücü piyasalarında işsizlik yardımları, sosyal yardımlar ve aktif işgücü piyasası programları ile ilgili harcamalarda pek kesinti yapma olanağı yoktur. Yapılabilecek tasarruflar, iyileşme hızıyla uyumlu bir şekilde uygulanmalıdır. Özel olarak, hedefleri belirlenmiş sosyal yardımlar, böylesi desteklerin mevcut olmadığı, erişimin zor olduğu ya da uzun dönemli işsizlerin işsizlik yardımlarının tükenmekte olduğu ülkelerde önceliklidir. Konut ve çocuk/aile yardımları gibi sosyal transferlerde geniş kapsamlı kesintilerden kaçınılmalıdır. Çünkü bu transferler çoğunlukla yoksul emekçi ailelerine ve yalnız ebeveynlere yaşamsal bir destek sağlar.

Hedef belirlenerek bir yandan tasarruf yapılırken, bir yandan zayıflar korunabilir

Daha etkili hedef belirlenerek, önemli tasarruflar yapılırken, zayıf gruplar korunabilir. Özel olarak sağlık hizmeti reformlarında en zayıfların korunmasına öncelik verilmelidir. Ancak, insanları iş bulmaktan caydıran ters yönde teşvikler yaratmaktan kaçınmak için hedef belirlenmesinde ince ayar yapılması gerekir. Örneğin, bir işe başlamak üzere olan işsizler, sosyal yardımlardan kurtulup iş karşılığı ücret almaya geçerken kayıplara uğrayabilir ya da çok az kazançlı çıkabilirler.

Ailelerin olumsuz koşullarla baş etme çabaları desteklenmeli

Devlet yardımlarının ailelerin krizin üstesinden kendi girişimleriyle gelebilmelerinin yerini almak üzere değil de bu girişimleri kolaylaştırabilecek ve tamamlayabilecek şekillerde tasarlanması görüşü önem kazanıyor. Bunun ışığında, kısa vadede aktif sosyal politikalara yapılan harcamaların artması anlamına gelse bile, etkin bir istihdam desteği sağlanması özellikle önem taşıyor. İşgücü piyasasında hareketlendirme ve iş içerisinde destekler de makul seviyelerde sürdürülmelidir. İşsiz hanelerin çok sayıda olduğu durumlarda izlenecek yöntemin işgücü piyasasındaki koşullar iyileşir iyileşmez ailelerin hızla bu durumdan yararlanmalarının sağlanmasına odaklanması gerekiyor. Örneğin, işle ilgili destek ve teşviklerin mümkün olduğunca etkili olabilmesi için bireysel olarak iş arayan kişilerle sınırlı kalmayıp, çalışmayan eşlere de açık olması gerekiyor.

Hükümetler, bundan sonraki kriz için planlar yapmalı

Sosyal politikaların "krize dayanıklı" olması gerekmektedir. Kriz boyunca ve sonrasında etkin bir desteğin sürdürülebilmesi için hükümetlerin bu son ekonomik gerilemenin sonrasına bakmaları gerekiyor. İlk olarak, ekonomik gerileme dönemlerinde artan giderleri karşılayabilmeleri için yükseliş dönemlerinde tasarrufları arttırmanın yollarını bulmalılar. Harcamalar konusunda – örneğin, iyileşme döneminde yardım harcamalarını makul bir şekilde azaltıp kaynakları sosyal yardımlardan aktif işgücü piyasası politikalarına kaydırarak – destekler ile işgücü piyasasındaki koşullar arasında daha çok bağ kurmalılar. Gelirler konusunda vergi tabanlarını genişletmeye, istihdam vergilerine daha az bel bağlamaya ve vergi sistemlerinde artan gelir eşitsizliğini hesaba katan değişiklikler yapmaya çalışmaları gerekiyor. İkincisi, hükümetlerin kriz öncesi başlamış bulunan sosyal güvenlik sistemlerindeki yapısal reformlara devam etmeleri gerekiyor. Aslında kriz, bunlara duyulan ihtiyacı hızlandırmış bulunuyor. Örneğin, emekli maaşları konusunda, çalışma yaşlarında uzun süreler işsiz kalınması sonucu gelecekteki bazı emeklilerin gelir güvenceleri daha fazla risk altına giriyor. Sağlık alanında gereksiz hizmetlerin çıkarılıp, verimlilik kazandıracak yapısal reformların, en zayıfların sağlık hizmetlerine erişimini sınırlandıran ve, hedefi belirlenmemiş kesintilere tercih edilmesinde yarar var.

BİLGİ BANKASI

- *OECD Income Distribution Database*
  DOI : http://dx.doi.org/10.1787/data-00654-en
- *How's Life? 2013: Measuring Well-being*
  DOI: http://dx.doi.org/10.1787/9789264201392-en
- *Health at a Glance 2013: OECD Indicators*
  DOI: http://dx.doi.org/10.1787/health_glance-2013-en

OECD KÜRESEL PARLAMENTO AĞI

Meclisler buluşuyor

OECD analizleri ve verileri parlamentonuza ulaşıyor

Daha İyi Yaşam için Daha İyi Politikalar

Daha fazla bilgi edinin:
www.oecd.org/parliamentarians

Veya bize e-posta ile ulaşın:
parliamentarians@oecd.org

Türkiye'de refah seviyesi

Geçtiğimiz yirmi yıl içerisinde Türkiye, vatandaşlarının yaşam kalitesini iyileştirme yolunda önemli gelişmeler kaydetti. Buna rağmen Türkiye, Yaşam Kalitesi Endeksi'ndeki diğer ülkelere göre refah seviyesi değerlendirme kriterlerinden sadece birkaçında iyi performans gösterdi.

Her ne kadar para mutluluğun anahtarı olmasa da, daha yüksek yaşam standartları elde etmek için önemli bir araçtır. Türkiye'de **ortalama kişi başı net ayarlanmış harcanabilir hane halkı geliri, OECD ortalaması** olan yıllık 25 908 dolar'ın **altındadır.**

Ülkede **15 – 64 yaş aralığındaki nüfusun %50'si ücretli olarak çalışıyor;** bu oran DECD ortalaması olan **%65**'in altında ve OECD içerisinde en alt sıralarda. Erkeklerin **%69**'u ücretli olarak çalışırken bu oran kadınlarda %30. Türkiye'de çalışanların yaklaşık %41'inin çalışma saatleri çok uzundur. Bu alanda Türkiye, uzun çalışma saatleri ortalamaları %13 olan DECD ülkeleri arasında birinci sırada yer almaktadır. Erkeklerin yaklaşık % 45'i çok uzun saatler çalışırken kadınlarda bu oran %31 seviyesinde.

İyi bir eğitim almış olmak ve beceriler, iş bulmanın önemli ön koşulları. Türkiye'de **25–64 yaş aralığındaki yetişkinlerin %34'ü bir ortaöğretim kurumunu veya eşdeğer bir eğitim kurumunu bitirmiştir.** Bu oran DECD ortalaması **olan %75'in** çok altında kalıyor ve ayrıca DECD ülkeleri arasındaki en düşük oran. Bu değerlendirmede erkeklerin lise bitirme oranı %38 iken kadınların sadece %29'u lise mezunu. Eğitim sisteminin kalitesi değerlendirildiğinde, **ortalama bir öğrenci OECD Uluslararası Öğrenci Değerlendirme Programı'nda (PISA) okuma becerileri, matematik ve fen alanlarında 462 puan elde ederek** DECD ortalaması 497'nin altında kaldı. Türkiye'de **kız öğrencilerin performans** ortalaması, **erkek öğrencilerin performansından 16 puan daha fazla,** bu değer 8 puanlık OECD ortalama aralığının üzerinde.

Sağlık alanında ise **Türkiye'de doğum anında insan ömrü beklentisi 75 yıl,** yani DECD ortalaması olan 80 yıldan beş yıl daha az ve DECD sıralamasının en altlarında. İnsan ömrü beklentisi kadınlarda 77 yıl, erkeklerde ise 72 yıl. **Atmosferdeki PM10 seviyesi,** yani hava kirliliği yaratan ve solunum yoluyla akciğerlerde hasar oluşumuna neden olan mikroskobik partiküller büyük kentsel alanlarda **bir metreküp havada 35.1 mikrogramla** DECD ortalaması olan 20.1'in oldukça üzerinde. Türkiye su kalitesinde de DECD ortalamasının altında performans gösteriyor. **Nüfusun %62'si kullandıkları suyun kalitesinden memnun** olduğunu belirtiyor. Bu oran OECD ortalaması olan %81'in altında ve OECD ülkeleri arasında en alt sırada.

Kamusal alanda makul bir düzeyde toplumsal bütünlük duygusu hâkim; Türkiye'de toplumsal dayanışma oranı yüksek. **Nüfusun yaklaşık %86'sı ihtiyaç duyması halinde güvenebileceği bir kişinin var olduğuna inanıyor.** Bu oran, DECD ortalaması olan %88'in altında. Vatandaşların siyasi süreçlere katılımının göstergesi olan **oy verme oranı son seçimlerde %88 idi;** bu rakam DECD ortalaması **%68**'in üzerinde. Toplumun en üst %20'lik kesiminde seçimlere katılım tahmini olarak %89 ve en alt %20'lik kesiminde %84 oranında gerçekleşti. İki grup arasındaki fark DECD ortalaması olan %13'ün oldukça altında. Bu da Türkiye'nin demokratik mekanizmalarına geniş çapta toplumsal katılım olduğunun bir göstergesi.

Bu yazı, Yaşam Kalitesi Endeksi'nin ülke sayfalarında bulabileceğiniz bilgileri sunmaktadır. Refah analizinin daha detaylı bir analizi için lütfen *How's Life? 2013: Measuring Well-Being* (Yaşamınız Nasıl? 2013: Refah Seviyesinin Ölçümü) raporuna bakın.

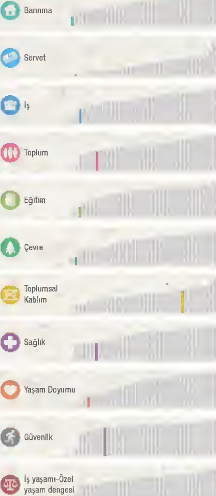
Tahminler ve referans olarak alınan yıllar hakkında daha fazla bilgi için bkz **www.oecdbetterlifeindex.org/about/better-life-initiative/.**

Türkiye'nin endeksteki yeri

(diğer OECD ülkeleriyle karşılaştırıldığında)

Endeks

Bazı bulgular

Ortalama bir hanede kişi başına düşen oda sayısı **1.1**

Hanehalkı başına düşen net ortalama finansal servet OECD ortalaması olan **67 139** dolardan daha düşük

İşgücünün yaklaşık **%2.4**'ü bir yıl veya daha uzun bir süredir işsiz

Nüfusun yaklaşık **%86**'sı ihtiyaç halinde güvenebileceği bir kişinin var olduğuna inanıyor

Ortalama öğrencinin PISA puanı (Uluslararası Öğrenci Değerlendirme Sınavı) okuma becerileri, matematik ve fen alanlarında **462**

Hava kirliliği (PM10) metreküp başına **35.1** mikrogram seviyelerinde

Son genel seçimde kayıtlı seçmenlerin **%88**'i oy kullandı

Ortalama insan ömrü **75** yıl

Yaşamla ilgili genel memnuniyet seviyesini, insanlar 0 ile 10 ölçeğinde **5.6** olarak değerlendiriyor

Cinayet oranı her 100 000 kişide **1.2**

Çalısanların yaklasık **%41**'i fazla mesai yapıyor

BİLGİ KÖŞESİ

Metin ve grafikler için kaynak: OECD (2014), *OECD Regional Outlook 2014: Regions and Cities: Where Policies and People Meet*, OECD Publishing

DOI: http://dx.doi.org/10.1787/9789264201415-en

Her bölge iyi yönetilirse daha başarılı olabilir

Bölgeler, yönetimlerin büyümeyi teşvik etmeye, refahı arttırmaya ve eşitsizliklerle mücadeleye yönelik çabalarının ön saflarında yer almaktadır. Ancak ekonomik kriz, OECD ülkelerinin yarısında bölgeler arasındaki farkı arttırmıştır. Ekonomik büyüme ve başka başarı ölçüleri, bölgeler arasında ve hatta aynı ülke içinde dahi büyük farklılık gösterse de performansı düşük olan bölgeler, doğru politikalar ve tüm yönetim kademeleri arasında ki uyumlu bir çaba sayesinde daha rekabetçi bir konuma sahip olabilir.

Bölgeler arası gelir eşitsizlikleri OECD ülkelerinin çoğunda son yıllarda artmıştır. Kriz, bu eğilimde pek değişikliğe yol açmamıştır. Eşitsizliğin azaldığı yerlerde bu, genellikle daha yoksul bölgelerde büyümeden çok, daha zengin olan bölgelerin performansının zayıflamasının bir yansımasıydı. Kriz aynı zamanda işsizlik konusundaki bölgeler arası eşitsizliğin arttığını gösterdi.

Krizden bu yana mali teşviklerden konsolidasyona doğru bir kayma olması, **kamu yatırımlarında büyük kesintilere** yol açtı ve 2009-12 döneminde OECD çapında reel olarak % 13 düşüş oldu. Kamu yatırımlarının yaklaşık % 72'si ulusal düzeyin altındaki yönetimler (UDAY) tarafından yönetildiğinden, bu durum, özellikle bölgeler ve yerel düzeylerde sorun yarattı. Yatırımlardaki kesintiler mevcut hizmetler ve transferlerin korunmasına yardımcı olduysa da bunlar, gelecekteki büyümeyi ve hizmetleri zayıflatma riski yaratıyor.

Mali baskılar aynı zamanda **artan sayıda yerel yönetişim reformları** için itici güçlerden birini de oluşturdu. Bunda, kısmen ölçek ekonomileri ve başka maliyet tasarrufları sağlama ihtiyacı, ama aynı zamanda alt yönetimlere ek sorumluluklar devretme gerekliliği de etkili olmuştur.

Kriz, toplumsal ilerlemenin sadece ekonomik yönden değerlendirilmesinin sınırlarını da ortaya koymuş ve **daha geniş refah ölçülerine ihtiyaç olduğunu** göstermiştir. Ancak hâlâ refahın bölgesel düzeyde ele alınması gerekmektedir. Çoğu kez aynı ülke içindeki bölgelerarası parasal olmayan refah ölçülerindeki eşitsizlikler, ülkeler arasında olduğundan daha fazladır. Ayrıca bu eşitsizlikler, zaman içerisinde son derece istikrarlıdır. Eğitim, iş ve temel hizmetlere erişimde eşitsizliklerin daha fazla olduğu ülkeler, aynı zamanda genel olarak daha düşük refah göstergelerine sahiptirler.

Büyüme arayışında, OECD ekonomilerinin çoğunda **en önemli potansiyel büyüme motorları olarak kentlere** adaklanılmıştır. Kentler genel olarak daha üretken olup, üretkenlik avantajı şehrin büyüklüğü ile birlikte artmaktadır. Büyük kentler 200-300 kilometre, çağındaki bir bölgede büyümeyi yukarı çekme eğilimi göstermektedir. Ancak, daha küçük kentler, başka kentlerle yakın bağlantı içinde olmak suretiyle, büyük kent olmamanın dezavantajlarını hiç değilse giderebilecek şekilde bağlantı olanaklarından yararlanarak, üretkenlik kazanımları elde edebilir. Kentleşmenin büyüme ve üretkenlik avantajları otomatik değildir. **Kentlerin yönetilme şekli,** ekonomik performans ve yurttaşların yaşam kalitesi üzerinde doğrudan ve önemli bir etkiye sahiptir. Hanehalkları ve firmaların eylemlerinin yanı sıra farklı kamu politikaları arasındaki etkileşimlerin, genel olarak kentlerde ki yayılma etkisi, daha az yoğun yerlere kıyasla daha

OECD Bölgesel Görünüm Raporu

Seçilen veriler

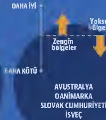
Kriz pek çok ülkede en zengin bölgeler ile en yoksul bölgeler arasındaki uçurumu arttırdı.

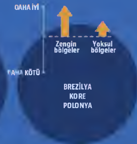
En zengin % 10 ile en yoksul % 10 bölge arasındaki kişi başı GSYİH oranının eğilimi, 2008-2010

UÇURUM ARTTI

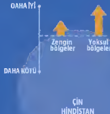

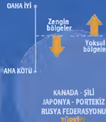

UÇURUM AZALDI

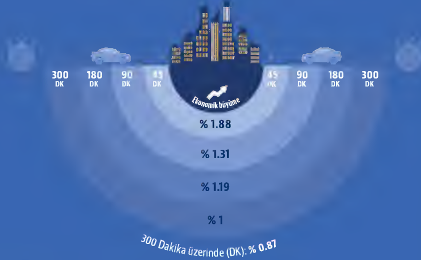

StatLink http://dx.doi.org/10.1787/888933106249

Ekonomik büyüme büyük kentlere yakınlaştıkça artmakta

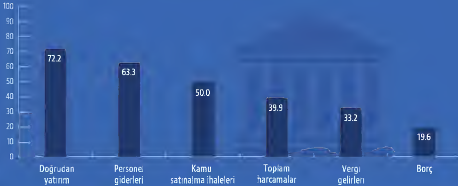
Nüfusu 2 milyon ve üzerinde olan OECD ülkelerinde kişi başı GSYİH (1995-2010) ve en yakın büyük kente araç sürerek ulaşım süresi

StatLink http://dx.doi.org/10.1787/888933106667

Yerel yönetimler kamu finansmanında kilit bir role sahip

Merkezi yönetim içinde yerel yönetimlerin % olarak oranı, OECD (2012)

StatLink http://dx.doi.org/101787/888933106306

Grafiklerin uyarlandığı kaynak: OE[illegible] Publishing
DOI: http://dx.doi.org/101787/97892642014[illegible]

Her bölge iyi yönetilirse daha başarılı olabilir

fazla olmaktadır. Bu durum, politikaların farklı sektörler, idari birimler ve yönetim kademeleri arasında eşgüdümüne daha fazla ihtiyaç olduğunu göstermektedir.

Çoğu kez böyle bir **eşgüdüm bulunmamaktadır. Gerek** ulusal düzeyde gerek yerel düzeydeki sektörel politikalar, çoğu kez çelişkili teşvikler yaratmakta ve yönetim kademeleri arasında ki uyumu zayıf latmaktadır. Belediye düzeyinde yatay parçalanma, özellikle büyük ancak siyası bakımdan parçalanmış metropol alanlarda sorunu arttırıyor. OECD Metropol Yönetişim Anketi, parçalanmış yönetişim maliyetlerini son derece görünür kılarak, metropol ölçekte - yani, kentlerin çoğu kez köhneleşmiş idari sınırlardan çok, yerleşim kalıpları ve ekonomik faaliyet tarafından belirlenen ölçeğinde - politikaların daha uyumlu hale getirilmesinin yararlarına dikkat çekmektedir.

Temel politika sonuçları

Artan eşitsizlikler, yavaş büyüme, mali ve parasal politikalar konusunda sınırlı manevra alanı, uygulanacak politikalarda etkin, **yöreye duyarlı yaklaşımlara** olan gerekliliği ortaya koymaktadır. Birincisi, aynı ülke içerisinde dahi büyümenin önündeki engeller, bir bölgeden diğerine farklılık göstermektedir. İkincisi, farklı hedefler arasında sağlanabilecek uyum ve bunlar arasında bütüncül bir yaklaşımla tamamlayıcılık elde edilmesi politika belirleme aşamasında dikkat edilmesi gerekn hususları oluşturmaktadır. Sözkonusu uyum ve tamamlayıcılık ihtiyacı çoğu kez belirli yerlerin özel koşullarının bir yansıması olup, yine çoğu kez en çok bölgesel ya da yerel aktörler için görünebilir - ve yönetilebilir - olmaktadır.

Politikaların uygulandığı coğrafi alanlar önemlidir: Ekonomik, çevresel ve sosyal hedefler arasında bağlantıların belirlenmesi ve, bunların teşvik edilmesinde politika oluşturucuların idari sınırların ötesine bakarak - örneğin, toplu taşıma sorunlarının tek tek belediyeler tarafından ayrı ayrı ele alınması yerine bir metropol alanın tamamı için düşünülmesi - sorunların gerçek coğrafi kapsamını dikkate almaları gerekmektedir. Politik müdahale için uygun ölçek, ele alınacak soruna bağlıdır. Okulların hizmet alanı hastanelerden farklı olacaktır. Ulaşım yetkilileri, sağlık yetkililerinden farklı ölçeklerde çalışabilir. Ancak, yönetim kademelerinin sayısı sonsuz bir şekilde arttırılamaz. Bu nedenle de farklı ölçeklerde dikey ve yatay eşgüdümü kolaylaştırabilen veri, araç ve kurumlar gerekmaktadır.

Politikaların bölgelere uygun şekilde uyarlanması kır-kent ayrımı gözetmeksizin özellikle önem taşıyor. OECD içerisinde kır sakinlerinin yaklaşık % 78'i bir şehre yakın yaşadığından, kır ve kenti farklı alanlar olarak görmek pek anlam taşımamaktadır. Uygulandıkları yerlerin gerçekliklerini yansıtmaları için kır ve kent politikalarının daha iyi entegre edilmesi gerekiyor. Kır-kent ortaklıkları, daha entegre bölgesel kalkınmanın sağlanabilmesine yardımcı olmakta, kır ve kent toplumları arasındaki işgücü pazarı, çevre ve diğer bağların potansiyel faydalarını maksimize edebilir.

Kamu yatırımları üzerinde baskı olması, **yerel ve bölgesel yönetimlerin daha az kaynakla daha çok - ve daha iyi - işler yapmaları gerektiği** anlamına geliyor. İşte bunu dikkate alarak OECD Konseyi, Mart 2014'te Yönetim Kademeleri arasında Etkin Kamu Yatırımları üzerine Tavsiye Kararı nı kabul etmiştir. Tavsiye kararında yer verilen ilkeler, yönetimlerin kamu yatırım kapasitelerinin güçlü ve zayıf yanlarını değerlendirmelerine ve iyileştirme için öncelikleri belirlemelerine yardımcı olacaktır.

Ulusal ve bölgesel/eyalet yönetimleri, daha etkin metropol yönetişim çözümlerinin ortaya çıkmasının desteklenmesinde önemli bir rol oynayabilir. Ortak eylem önündeki engeller genellikle önemli boyutlardadır. Bu kapsamda büyük bir kentsel alan ya da bölgedeki tüm belediyeler işbirliğinden kazançlı çıkacak olsa da aralarından hiçbiri gerekli bilgileri toplama, başkalarını seferber etme, vb. masrafları üstlenmek için gerekli kapasite ve teşviklere sahip olmayabilir.

Metropol alanların daha iyi yönetişiminin bir yandan da ulusal düzeyde kentler için daha büyük ölçüde bir politik tutarlılık ile desteklenmesi gerekmektedir. Geleneksel olarak, ulusal düzeyde sınırları belirli kent politikaları mevcut olduğunda, bunlar genellikle dar bir şekilde çizilmiş ve potansiyelden çok, sorunlara odaklanmıştır. Kentsel gelişim için ciddi etkilere sahip başka birçok politika, hiçbir zaman "kentsel bir mercek" altında görülmeyebilir. Kentlere yönelik doğru bir yaklaşım geliştirmek isteyen yönetimlerin çok daha geniş bir kentsel politika vizyonu oluşturmaları, kentlerin karşı karşıya bulunduğu sorunları bütünsel bir şekilde ele almaya yönelik sektörler arası stratejiler geliştirmeleri gerekmektedir.

BİLGİ BANKASI

- *OECD Regional Well-Being*
  www.oecdregionalwellbeing.org
- *How's Life in Your Region?: Measuring Regional and Local Well-being for Policy Making*
  DOI: http://dx.doi.org/10.1787/9789264217416-en
- *Investing Together: Working Effectively across Levels of Government*
  DOI: http://dx.doi.org/10.1787/9789264197022-en

BİLGİ KÖŞESİ

Metin ve grafikler için kaynak: OECD (2014), *Education at a Glance 2014: OECD Indicators*, OECD Publishing
DOI: http://dx.doi.org/10.1787/eag-2014-en

Eğitim ve becerilerin artan önemi

Eğitim imkanlarına erişim oranları artış göstermeye devam ediyor. Ancak, edinilen eğitim ve beceriler daha iyi istihdam ve daha yüksek gelir anlamına gelirken sosyo-ekonomik farklılıklar da derinleşiyor.

Eğitime erişim artmaya devam etmekte, okuryazarlık becerileri yüksek olan yetişkinlerin oranı artmakta, ancak eğitim ve becerilerin bireylerin yaşam fırsatları üzerindeki etkisinin bir hayli güçlenmiş olması nedeniyle sosyo-ekonomik farklılıklar derinleşmektedir.

İşgücü piyasası, yüksek eğitim seviyesini ve yüksek becerileri ödüllendiriyor

Ortalama olarak yüksek öğrenimli yetişkinlerin % 80'den fazlası istihdam edilirken, buna kıyasla lise seviyesinin altındaki kişilerin % 60'tan azı istihdam ediliyor. Ancak yüksek öğrenimli kişiler, özellikle genç yetişkinler, işsizliğe karşı bağışıklık sahibi değiller. OECD ülkelerinde ortalama olarak yüksek öğrenimli yetişkinler arasındaki işsizlik oranı 2012 yılında % 5, 25-34 yaş arasındakilerde ise % 7.4 (2008'deki % 4.6'dan daha yüksek) oldu. Buna kıyasla, lise öğrenimi olmayan 25-34 yaş arasındakilerin işsizlik oranı 2008'deki % 13.6'dan yukarı çıkarak, 2012'de % 19.8'i (hatta birçok ulkede daha yüksek oranları) buldu. Bu veriler, son ekonomik krizin en çok gençleri ve düşük eğitimli yetişkinleri vurduğunu bir kez daha doğruluyor.

Beceri eksikliği - benzer eğitim seviyesine sahip kişiler arasında bile - işsizlik riskini güçlendiriyor. Örneğin, ortalama olarak, Yetişkin Beceriler Anketine katılan 24 ülke ve alt ulusal bölgede 2012'de lise öğrenimi olmayan, ama orta seviyede okuryazarlık yeterliği olan yetişkinlerin % 5.8'i, buna kıyasla aynı eğitim seviyesinde fakat okuryazarlık seviyeleri düşük olan yetişkinlerin % 8.0'ı işsizdi. Benzer şekilde, yuksek öğrenimli yetişkinler arasında, okuryazarlık yeterliği daha düşük olanların % 3.9'una kıyasla en yüksek yeterliğe sahip olanların % 2.5'i işsizdi.

Gelirlere ilişkin veriler, eğitim konusunda "sahip olanlar" ile "sahip olmayanlar" arasındaki mesafenin de açıldığını gösteriyor. OECD ülkelerinde yüksek öğrenim diplomalı yetişkinlerin gelirleri ortalama olarak lise öğrenimli kişilerden yaklaşık % 70 daha fazla. Beceriler konusundaki farklılıkların, aynı eğitim seviyesindeki kişiler arasında bile, gelirler üzerinde de etkisi bulunmakta. Ortalama olarak, en yüksek okuryazarlık yeterlik seviyesine sahip olan yüksek öğrenimli bir yetişkin, Yetişkin Beceriler Anketi tarafından yapılan ölçüme göre, en düşük okuryazarlığa sahip olan aynı öğrenim seviyesindeki bir yetişkinden yaklaşık % 45 daha fazla kazanıyor.

Ülkelerin çoğunda eğitim konusunda mutlak yukarı doğru hareketlilik, aşağı doğru hareketlilikten daha yaygın

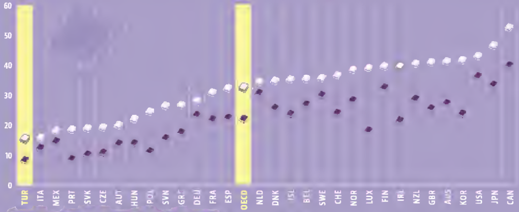
Birçok OECD ülkesinde gerek lise, gerekse orta-öğrenim sonrası yüksek öğrenim ve diğer eğitim kademelerinde eğitim sistemlerinin büyümesi, 25-34 yaşlarındakilere ebeveynlerinden daha yüksek seviyede eğitime sahip olma fırsatı verdi. Ortalama olarak (OECD Uluslararası Yetişkin Becerilerinin Ölçülmesi Programı PIAAC'in ürünü olan) 2012 Yetişkin Beceriler

Eğitime Bakış: OECD Göstergeleri

Seçilen veriler

Yüksek öğrenim gören kişi sayısı artıyor

Yüzde olarak 25-64 yaş arası yüksek öğrenimli kişi oranı, 2000-2012

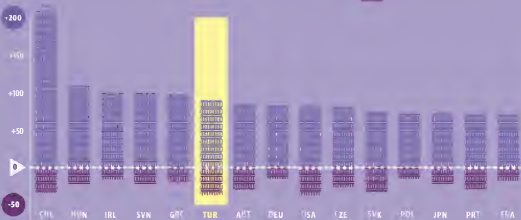

StatLink http://dx.doi.org/10.1787/888933114951

Eğitim sayesinde artan göreceli kazanç

Lise mezunlarına oranla kazanç veya kayıp

Hayatını çalışarak kazanan 25-64 yaş arası kişi grubu

StatLink http://dx.doi.org/10.1787/888933116205

Eğitime bağlı istihdam oranları

Yüzde olarak 25-64 yaş arası iş sahibi kişi oranı, 2012

Ülkeler, yüksek öğrenimli 25-64 yaş arası kişilerin istihdam oranlarına göre, en yüksek orandan en düşüğe doğru sıralanmıştır

StatLink http://dx.doi.org/10.1787/888933115958

ISO kodları

AUS Avustralya	**CZE** Çek Cumhuriyeti	**GRC** Yunanistan	**KOR** Kore	**NOR** Norveç	**ESP** İspanya
AUT Avusturya	**DNK** Danimarka	**HUN** Macaristan	**LVA** Letonya	**POL** Polonya	**SWE** İsveç
BEL Belçika	**EST** Estonya	**ISL** İzlanda	**LUX** Lüksemburg	**PRT** Portekiz	**CHE** İsviçre
BRA Brezilya	**FIN** Finlandiya	**IRL** İrlanda	**MEX** Meksika	**RUS** Rusya Federasyonu	**TUR** Türkiye
CAN Kanada	**FRA** Fransa	**ITA** İtalya	**NLD** Hollanda	**SVK** Slovak Cumhuriyeti	**GBR** Birleşik Krallık
CHL Şili	**DEU** Almanya	**ISR** İsrail	**NZL** Yeni Zelanda	**SVN** Slovenya	**USA** Amerika Birleşik Devletleri

Grafiklerin uyarlandığı kaynak: OECD (09/2014), *Education at a Glance 2014: OECD Indicators*, OECD Publishing.
DOI: http://dx.doi.org/10.1787/eag-2014-en

Eğitim ve becerilerin artan önemi

Anketine katılan OECD üyesi ülkelerde gençlerin sadece % 16'sı ebeveynlerinin eğitim seviyesine sahip olamazken, % 32'si ebeveynlerinden daha yüksek bir eğitim seviyesine sahip oldu. Almanya, Estonya, İsveç ve Norveç hariç tüm ülkelerde eğitim konusunda mutlak yukarı doğru hareketlilik, mutlak aşağı doğru hareketlilikten daha yaygın. Eğitimin artması, özellikle eğitim konusunda yukarı ve aşağı doğru hareketlilik farkının yüzde olarak 30 puan ve üzeri olduğu Fransa, İrlanda, İspanya, İtalya, Kore ve Rusya'da çok belirgin.

Diğer tespitler

Artık 25-34 yaşlarındakilerin % 40'a yakını **yüksek öğrenimli** olup, bu oran 55-64 yaşlarındakilerden yüzde olarak 15 puan daha fazla.

En yüksek **okuryazarlık yeterlik** seviyelerine sahip yaşlı ve genç yetişkinler arasında yüzde olarak ortalama 10 puanlık bir artış var.

OECD ülkelerinin çoğunluğunda artık çocukların çoğu için eğitim, 5 yaşından önce başlıyor. OECD ülkelerinde 4 yaşındakilerin üçte ikisinden fazlası (% 84) **erken çocukluk ve ilköğretim kurumlarına** kayıtlı, Avrupa Birliği üyesi OECD ülkeleri arasında bu oran, % 89 'dur.

Lise öğrenimine başlayan öğrencilerin % 72 kadarı, girdikleri programları sözkonusu programın teorik süresi içerisinde bitiriyor. Öğrencilere lise öğretim programlarını bitirmeleri için ekstra iki yıl tanınarak, OECD ülkelerinde ortalama olarak öğrencilerin % 87'si programları öngörülen mezuniyet yılından iki yıl sonra bitirmeyi başarmış oluyor.

2012 yılında OECD ülkelerinde ortalama olarak 15-29 yaşlarındakilerin % 49'u eğitim görmekteydi. Kalan % 51 içinde % 36'nın bir işi vardı, % 7 işsizdi ve % 8 işgücü dışındaydı.

Özel kaynaklardan en büyük oranlarda fon alanlar, yüksek öğretim kurumları ve, daha az ölçüde, ilkokul öncesi kurumlar. Bu oranlar sırasıyla, % 31 ve % 19. Tüm kademeler birlikte ele alındığında eğitim kurumlarında **kamu fonlarının** kullanımı, elde karşılaştırılabilir veriler bulunan tüm ülkelerde (İtalya hariç) 2000 - 2011 arasında artış gösterdi. Ancak, **özel fonların** kullanımı, eğitim maliyetini paylaşan ailelerin artmasıyla birlikte, ülkelerin dörtte üçünden fazlasında daha da büyük bir oranda arttı.

Eğitime ayrılan **kamu harcamalarının** oranı, ülkelerin üçte ikisinde 2005 - 2011 arasında azalırken, ekonomik krizin ağırlığını hissettirdiği 2008-2011 arasındaki daha kısa dönemde eğitime sözkonusu harcamalar, verileri mevcut 31 ülkeden 16'sında tüm diğer hizmetlere yapılan kamu harcamalarından daha hızlı arttı, veya daha yavaş azaldı.

Elde veriler bulunan 35 ülkeden sadece dördünde ilkokul öncesi **öğretmenlerin**, 36 ülkeden 22'sinde ise genel dersler öğreten lise öğretmenlerinin yüksek lisans diplomasına sahip olmaları gerekiyor.

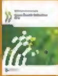
İncelenen OECD üyesi ve ortağı ülkelerin yaklaşık dörtte üçünde eğitimin her kademesinde **öğretmenler için profesyonel gelişim** şartı bulunuyor. Bu uygulama, 17 ülkede tüm ortaokul öğretmenleri için, 8 ülkede terfi ya da maaş artışı için şart olup, 6 ülkede böyle bir şart görülmüyor.

2012 yılında 4.5 milyon öğrenci, vatandaşı olduğu ülke dışındaki yüksek öğretim kurumlarına kayıtlıydı. Avustralya, Avusturya, Birleşik Krallık, Lüksemburg, İsviçre ve Yeni Zelanda, toplam yüksek öğrenim kayıtları içindeki yüzde olarak en yüksek **uluslararası öğrenci** oranına sahipler.

BİLGİ BANKASI

- *TALIS 2013 Results: An International Perspective on Teaching and Learning*
  DOI: http://dx.doi.org/10.1787/9789264196261-en
- *Skills Outlook 2013: First Results from the Survey of Adult Skills*
  DOI: http://dx.doi.org/10.1787/9789264204256-en
- *Trends Shaping Education 2013*
  DOI: http://dx.doi.org/10.1787/trends_edu-2013-en

BİLGİ KÖŞESİ

Metin ve grafikler için kaynak: OECD (2014), *Green Growth Indicators 2014, OECD Green Growth Studies,* OECD Publishing
DOI: http://dx.doi.org/10.1787/9789264202030-en

Yeşil büyümeye yönelik ilerlemenin ölçülmesi

Yeşil Büyüme ekonomik büyüme ve kalkınmayı teşvik edecek politikalar geliştirilirken doğal zenginliklerin refahımızın dayandığı kaynakları ve çevresel hizmetleri sağlamaya devam etmesiyle alakalıdır. Hükümetlerin yeşil büyümeyi destekleyecek politikalar izlemeleri için farkındalık yaratacak, ilerlemeyi ölçecek ve potansiyel fırsatlar ile riskleri ortaya koyacak göstergelere ihtiyaç bulunmaktadır. OECD bu amaçla Yeşil Büyüme Göstergelerini ortaya koymuştur. Küresel ekonomik ve mali kriz çevre üzerindeki baskıları bir ölçüde hafifletmiştir. Ancak ekonomik büyümenin yeniden başlamasıyla bu yöndeki baskıların artması ve kriz öncesi düzeyleri aşması riski de mevcuttur.

OECD Yeşil Büyüme Göstergeleri dört ana hedef etrafında toplanmaktadır: Kaynak verimliliğine dayalı ve düşük karbonlu bir ekonominin kurulması; doğal varlıkların korunması, insanların yaşam kalitesinin arttırılması, gerekli siyasi önlemler uygulamaya konularak, yeşil büyümenin sunduğu ekonomik imkanların gerçekleştirilmesi. OECD'nın geliştirdiği **altı ana gösterge** yeşil büyümenin merkezi unsurlarını dengeli bir biçimde ortaya koymaktadır. Bunlar karbon ve malzeme üretkenliği, çevre açısından uyarlanmış çok faktörlü üretkenlik, doğal kaynak endeksi, toprak kullanımı ve kapsamında değişiklikler ve nüfusun hava kirliliğine maruz kalması olarak sıralanmaktadır.

Küresel ekonomik ve mali kriz, çevre üzerindeki baskıları bir ölçüde hafifletmiştir. Ancak, büyüme yeniden başlayınca hükümetler, ilgili politikaları güçlendirmedikçe bu baskılar yoğunlaşıp, hızla kriz öncesi seviyeleri aşacaktır. Çevreye verilen zararı geri çevirmek, ekonominin doğal varlık tabanını korumak ve insanların yaşam kalitesini yükseltmek için doğal kaynakların ve enerjinin daha verimli kullanılmasına yönelik daha güçlü ve sürekli çaba göstermek gerekmektedir. Bunun için Maliye, Ekonomi, Sanayi ve Tarım Bakanlıkları ile politikaları çevreyi etkileyen ve yeşil büyümeyi teşvik edebilecek diğer Bakanlıkların da uyumlu biçimde hareket etmeleri gerekmektedir. Eğitim ve becerilerin geliştirilmesi vasıtasıyla insan sermayesinin inşası temel önemde olacaktır.

Çevreden aldığımız hizmetleri ve doğal kaynakları gitgide daha verimli kullanabiliyor muyuz?

Geçtiğimiz 20 yıl içerisinde OECD ekonomilerinin **karbon enerji ve asli malzemeler** bakımından çevresel verimliliği arttı, ama ülkeler ve sektörler arasında büyük farklılıklar sözkonusu. Karbondioksit salımları ve fosil yakıt kullanımı, ekonomik büyüme ile bağlı olmaktan çıktı. Ayrıca enerji kaynaklarının çeşitlendirilmesi ve karbonsuz olmasına yönelik çabalarda yenilenebilir enerjinin rolü artıyor. Bugün OECD ülkeleri 1990 yılına göre malzeme kaynaklarının kullanımında birim başına daha fazla ekonomik değer üretiyor ve atıkların geri dönüşümü konusundaki çabalar kazançlı olmaya başlıyor. Tarımda besin kullanımı da gelişmekte olup, üretime kıyasla artakalan miktarlar azalıyor.

Bu gelişmeler, bir dizi faktörün ortak bir sonucudur. Bunlar, politik uygulama, kriz nedeniyle ekonomik faaliyetlerdeki düşüş, hizmet sektörünün büyümesi, kaynaklar yönünden yoğun ve kirliliğe yol açan üretimin dışarıya kaydırılması ve artan ticaret hacimleri olarak sıralanabilirler.

Birçok alanda verimlilik kazanımları düşük olup, çevresel baskılar yüksekliğini korumaktadır. Bu bağlamda, karbon salımları artmaya, enerji kompozisyonunda fosil yakıtlar –

OECD Yeşil Büyüme Göstergeleri

Seçilen veriler

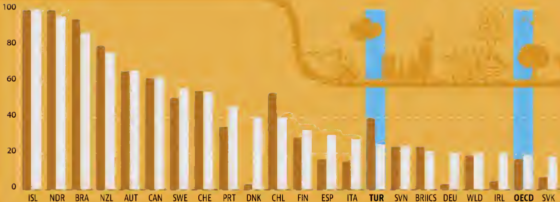
Kentsel hava kirliliği

Normal bir bireyin maruz kaldığı küçük partikül miktarı (PM10), µg/m

StatLink http //dx doi org/101787/888932925654

Elektrik üretimi içerisinde yenilenebilir enerjinin payı

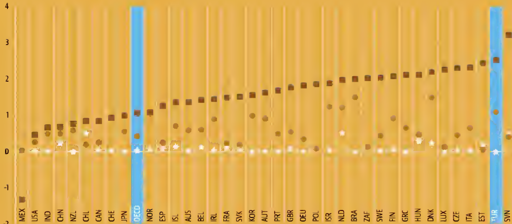

StatLink http //dx doi org/101787/888932925255

Çevre vergisi uygulamaları pek çok ülkede sınırlı kalıyor

GSYİH'nın yüzdesi olarak çevre vergisi gelirleri, 2012

Enerji için en düşükten en yükseğe doğru sıralanmıştır

StatLink http://dx.doi.org/10.1787/888932925825

ISO kodları

AUS Avustralya
AUT Avusturya
BEL Belçika
BRA Brezilya
CAN Kanada
CHL Şili
CHN Çin
CZE Çek Cumhuriyeti
DNK Danimarka
EST Estonya
FIN Finlandiya
FRA Fransa
DEU Almanya
GRC Yunanistan
HUN Macaristan
ISL İzlanda
IND Hindistan
IDN Endonezya
IRL İrlanda
ISR İsrail
ITA İtalya
JPN Japonya
KOR Kore
LUX Lüksemburg
MEX Meksika
NLD Hollanda
NZL Yeni Zelanda
NOR Norveç
POL Polonya
PRT Portekiz
RUS Rusya Federasyonu
ZAF Güney Afrika
SVK Slovak Cumhuriyeti
SVN Slovenya
ESP İspanya
SWE İsveç
CHE İsviçre
TUR Türkiye
GBR Birleşik Krallık
USA Amerika Birleşik Devletleri

Grafiklerin uyarlandığı kaynak: OECD (07/2014), *Green Growth Indicators 2014, OECD Green Growth Studies*, OECD Publishing
DOI: http://dx.doi.org/10.1787/9789264202030-en

Yeşil büyümeye yönelik ilerlemenin ölçülmesi

bazen devlet desteğinden yararlanarak ağır basmaya devam etmekte, ekonomik büyümeye destek amaçlı malzeme tüketimi yüksek seyretmekte ve pek çok değerli malzeme çöp olarak atılagelmektedir.

Ekonomilerimizin doğal varlık tabanı korunuyor mu?

Ülkelerin doğal varlıklarını değerlendirmek için elde mevcut bilgiler, değişen niteliklere sahip ve eksiktir. Yenilenebilir doğal kaynakların yönetimi konusunda nicelik bakımından ilerleme kaydedilmiştir. **Balık** avlama yoluyla elden edilen küresel balık tedarikinde istikrar sağlanmış, **orman kaynaklarının** ticari kullanımı sürdürülebilir bir tablo arzetmekte, artan talebe rağmen yenilenebilir **tatlısu kaynaklarından** su çıkarılması istikrarlı biçimde sürmektedir.

Ancak doğal kaynaklar üzerindeki genel baskı hâlâ yüksek olup, doğal kaynakların niteliği, sundukları ekosistem hizmetleri ve bunların entegre yönetimi ile ilgili önemli sorunlar devam etmektedir. Biyolojik çeşitlilik bakımından zengin bölgeler azalmakta ve ekosistemlerin birçoğu bozulmaktadır. **Biyolojik çeşitliliğe** yönelik tehlikeler, özellikle nüfus yoğunluğunun yüksek olduğu, toprak kullanımının değiştiği ve altyapı gelişiminin doğal yaşam alanlarının artan oranda parçalanmasına yol açtığı ülkelerde çok yüksektir. Birçok **hayvan ve bitki türü** tehlikeyle karşı karşıya olup, dünyanın balık stoklarının üçte biri aşırı derecede sömürülmektedir. Birçok **orman,** bozulma, parçalanma ve başka toprak türlerine dönüştürülme tehdidi altındadır. Su kaynakları üzerindeki baskılar hâlâ yüksektir. Bazı durumlarda yerel su kıtlığı, ekonomik faaliyetleri kısıtlayabilmektedir.

İnsanlar çevre konusundaki iyileşmelerden yarar görüyorlar mı?

OECD üyesi ülkelerdeki insanların çoğu, çevre temizliğinin iyileşmesinden yarar görmekte, nüfusun yaklaşık %80'i kamu atıksu arıtım çabalarından faydalanmaktadır. Sülfürdioksitlerden ve katı parçacıklardan kaynaklanan hava kirliliğine maruz kalan insan sayısı azalmaktadır. Ancak aynı zamanda yer seviyesindeki ozon, nitrojen oksitler ve çok küçük parçacıklar, insan sağlığını olumsuz etkilemeye devam etmektedir. OECD ülkelerinde hava kirliliğinin maliyetine ilişkin tahminler, kirliliği daha da azaltmanın kayda değer yararları olabileceğini göstermektedir. Öte yandan yıpranan su ve kanalizasyon sistemlerinin yenilenmesi, küçük ya da izole yerleşim birimlerinde verimli bir kanalizasyon arıtma sisteminden yararlanılabilmesi konularında da sorunlar devam etmektedir.

Büyümenin yeşil hale getirilmesi ekonomik fırsatlar yaratıyor mu?

Ülkelerin yeni teknolojileri ve yaratıcı yenilikleri destekleyip ekonomik araçlar kullanarak yeşil büyüme politikaları uygulama çabaları hızlanmaktadır. Ancak, iş olanakları ve rekabet edebilirlik bakımından, yeşil büyüme politikalarından doğan ekonomik fırsatlar konusunda karşılaştırılabilir bilgiler hâlâ son derece yetersizdir. Yeşil büyümenin dinamik yönlerini istatistiki yöntemlerle belirlemek kolay değildir. Ayrıca birçok ölçme çabası, ekonominin ve küresel tedarik zincirlerinin "yeşil dönüşümü" yerine "yeşil faaliyetler" üzerine odaklanmaktadır.

Çevresel ürün ve hizmetler üreten sektörler, ekonomide artan (ancak yine de mütevazı) bir paya sahipler. Çevre ve enerji verimliliğine ayrılan kamu **Ar-Ge** harcamaları da, "yeşil" **patentlerin** oranları gibi artış sergilemiştir. **Çevreyle ilgili vergilerin** kullanımı artmakta, ancak işgücü vergilerine kıyasla bunlar sınırlı kalmaya devam etmektedir. Çevre üzerinde en büyük baskıyı yaratan çiftçi desteklerinin oranı azalırken, çevresel şartlar içerenlerin oranı artmıştır.

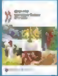
Daha yeşil bir büyümeyi teşvik eden **uluslararası mali hareketler** gelişme göstermektedir. Mali kriz ve azalan sanayi üretimi nedeniyle **karbon pazarları** küçülürken, uluslararası **yatırım** hareketlerinin, fosil yakıt teknolojisine yatırımları geçtiği temiz enerji alanında yeni fırsatlar ortaya çıkmaktadır. Finans kurumlarının **yeşil tahviller** çıkarması ve **ihracat kredi kuruluşlarının** çevresel etki değerlendirmeleri yapılan projelere gerçekleştirilecek özel yatırımlar için kolaylık sağlaması ile de yeni fırsatlar ortaya çıkmaktadır. Çevre amaçlarına yönelik **kalkınma yardımı** artmaya devam etmekte ve yenilenebilir enerji için gerçekleştirilen yardımlar, yenilenebilir olmayanlara yönelik yardımları aşmış durumdadır.

Ancak, kalkınmanın büyük bölümü hâlâ sınırlı alanlarda gerçekleşmekte ve çoğunlukla iç tutarlılıktan yoksun olan politikalar yeşil büyümeye geçişi zaafa uğratmaktadır. Ülkeler, birçok yolla **fosil yakıt** üretimi ve tüketimini hâlâ desteklemeye devam ediyorlar. Nihayet **enerji vergisi** oranlarındaki farklılıklar, çevreye önemli olumsuz etkileri olan yakıtlardaki düşük vergi oranları, ayrıca bazı sektörlerde kullanılan yakıtlar için tanınan istisnalar, düşük karbonlu ekonomiye geçişe engel oluşturmaktadır. Bu konularda reformlar yapılması, ülkelerin daha fazla vergi geliri elde ederek, çevresel hedeflere daha ekonomik bir şekilde ulaşması için önemli fırsatlar sunabilir.

BİLGİ BANKASI

- *Towards Green Growth in Southeast Asia*
  DOI: http://dx.doi.org/10.1787/9789264224100-en
- *Policy Instruments to Support Green Growth in Agriculture*
  DOI: http://dx.doi.org/10.1787/9789264203525-en
- *OECD Environmental Performance Reviews*
  DOI: http://dx.doi.org/10.1787/19900090

BİLGİ KÖŞESİ

Metin ve grafikler için kaynak:
OECD/FAO (2014), *OECD-FAO Agricultural Outlook 2014-2023*, OECD Publishing
DOI: http://dx.doi.org/10.1787/agr_outlook-2014-en

Tarımsal Görünüm - dünyayı beslemek

Çiftçiler ve balıkçılar önümüzdeki 10 yıllık dönemde küresel talebi karşılayabilecekler. Artan gelirler, kentleşme ve yeni beslenme alışkanlıkları, protein, yağ ve şeker bakımından daha zengin diyetlere geçişi güçlendirecek. Fiyatlar artmakla birlikte, bu artış tarihsel yüksek seviyelerin altında kalacak. Ağırlıklı olarak vejetaryen bir diyet, engin işlenebilir topraklar ve yavaş yavaş kentleşen bir topluma sahip Hindistan, benzersiz fırsatlar ve çözülmesi gereken sorunlar sergiliyor. Böyle bir arka planda, kişi başına düşen gıda üretiminin ve tüketiminin artmaya devam etmesi bekleniyor.

Belli başlı mahsullerin uluslararası fiyatları, 2013/14'ün büyük ölçüde verimli bir hasat dönemi olmasına bağlı olarak,tarihsel yüksek seviyelerden önemli oranda düşüş kaydetmiştir. Bunun tersine, et ve süt ürünlerinin fiyatları, 2013'te arzın beklentilerin gerisinde kalması nedeniyle tarihsel olarak yüksek seviyelerde seyretmiştir. Dünya etanol ve biyodizel fiyatları, ikisinin de arzının bol olduğu koşullarda 2011'de ulaşılan tarihsel zirve seviyelerinden düşmeye devam etmiştir.

Tarım ürünlerine olan talebin, geçtiğimiz on yıla kıyasla daha düşük oranlarda büyümekle beraber, güçlü olmaya devam etmesi beklenmektedir. Tahıllar hâlâ insanların diyetinin temel unsuru olarak değerlendirilirken, artan gelirler, kentleşme ve beslenme alışkanlıklarındaki değişiklikler, daha yüksek oranda protein, yağ ve şeker içeren beslenme türlerine geçilmesine katkıda bulunmaktadır.

Önümüzdeki on yılda **hayvancılığın ve biyoyakıt üretiminin mahsul alımından** daha yüksek bir oranda büyümesi öngörülmektedir. Küresel tarım üretiminin yapısındaki bu değişim, buğday ve pirinç gibi temel gıda ürünlerinden gıda, yem ve biyoyakıt taleplerini karşılamaya yönelik kaba tanelilere ve yağlı tohumlara doğru görece bir kayma olmasını teşvik etmektedir. İlave üretimin çoğunun, arazi ve sulama olanaklarından yararlanabilme ile siyasi düzenlemeler gibi kısıtlayıcı faktörlerin en az belirleyici olduğu bölgelerden sağlanması öngörülmektedir.

Mahsul fiyatlarının 2008 öncesi dönemin üzerinde ancak son zamanlardaki zirvelerin önemli oranda altındaki seviyelerde sabitlenmeden önce, bir ya da iki yıl daha düşmesi beklenmektedir. Et, süt ve balık fiyatlarının artacağı, buna karşılık, gerek bitkisel gerekse hayvansal ürünlerin fiyatlarının orta vadede reel olarak düşeceği tahmin edilmektedir. Tahılların tahmini stok kullanım oranlarında önemli artış gözlenmekte olup, bu durumun fiyatların istikrarsızlığından duyulan kaygıları yatıştırması beklenmelidir.

Dünya balıkçılık üretiminin başlıca itici gücünü gelişmekte olan ülkelerde balık çiftliklerinin gelişimi sağlayacaktır. Güçlü talep koşullarında yüksek maliyetlerin devam etmesi, balık fiyatlarını tarihsel ortalamalarının oldukça üzerinde tutarak, önümüzdeki on yılda tüketim artışını aşağı çekecektir. Üretim artışı esas itibariyle Asya ve Latin Amerika'daki gelişmekte olan ülkelerden gelecektir.

Ticaret önceki on yıla kıyasla daha düşük hızda olmakla beraber, büyümeye devam etmektedir. Amerika kıtaları, gerek değer gerekse hacim bakımından başat ihracat bölgesi olarak konumunu güçlendirirken, Afrika ve Asya, yükselen talebi karşılamak için net dışalımlarını artıracaktır.

Tarım ve balıkçılık politikalarındaki son reformlar temel arz-talep unsurlarının piyasa sinyallerine daha duyarlı olmasını sağlamıştır; ancak gerek arz gerekse talep seviyesi, üretici desteği, kamu stokları ve biyoyakıt gibi politikalardan

OECD Tarım Görünüm Raporu

Seçilen veriler

Gelişmekte olan ülkelerde gıda fiyatlarındaki istikrarsızlık daha fazla

Gıda fiyatları reel enflasyonu

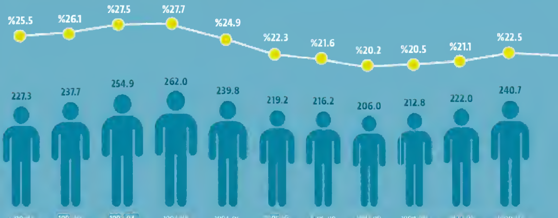

StatLink http //dx doi org/101787/888933098725

Hindistan'da artık daha az insan aç

Yetersiz beslenen insan sayısı (milyon)

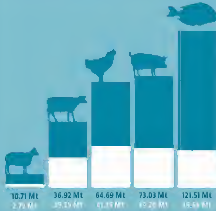
Nüfusun yüzdesi olarak %

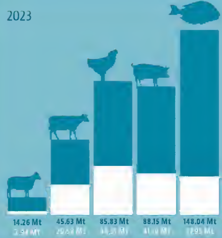

StatLink http //dx doi org/101787/888933099067

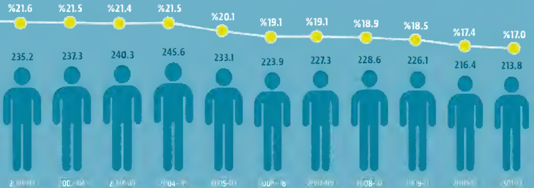
Gelişmekte olan ülkeler daha fazla et ve balık tüketiyor

Gelişmiş   Gelişmekte olan   Mt = Milyon ton

StatLink http //dx doi org/101787/888933098763

Grafiklerin uyarlandığı kaynak: OECD/FAO (07/2014), *OECD-FAO Agricultural Outlook 2014 2023,* OECD Publishing
DOI http //dx doi org/101787/agr_outlook-2014-en

Tarımsal Görünüm - dünyayı beslemek

etkilenmeye devam etmektedir. Bu çerçevede,söz konusu politikaların revizyonu gündeme gelmeye başlamıştır. ABD'nin 2014 Tarım Yasası ve AB'nin 2013 Ortak Tarım Politikası reformu geçtiğimiz yıl kabul edilmiş olup uygulama ayrıntıları henüz kesinleşmediği için mevcut öngörülerde dikkate alınmamışlardır.

2023 yılına doğru küresel piyasa tahminleri

Tahıllar: Belli başlı tahılların dünya fiyatlarının başlangıçta düşerek dünya ticaretine ivme kazandırması, stokların yükselmesi ve Asya'daki pirinç stoklarının rekor seviyelere ulaşması öngörülmektedir.

Yağlı tohumlar: Küresel planda yağlı tohumların ekildiği tarlaların payı, düşük oranlarda kalsa da, bitkisel yağlara olan talebin devam etmesi fiyatları yukarı ittikçe, artmaya devam etmektedir.

Şeker: 2013 yılı sonlarında düşüşe geçen uluslararası şeker fiyatları, güçlü küresel talebin itici bir rol oynamasıyla eski seviyelerine dönecektir. Dünya şeker ihracatına egemen olan Brezilya'nın ihracatının, etanol piyasasından etkilenmesi beklenmektedir.

Et: Asya'dan gelen güçlü ithalat talebinin yanı sıra Kuzey Amerika'da sürülerin yenilenmesi, daha yüksek et fiyatlarına destek olmakta, dana eti fiyatları rekor seviyelere yükselmektedir. Tavuk eti, domuz etini geçerek, inceleme döneminde en çok tüketilen et ürünü haline gelmektedir.

Süt ürünleri: Başlıca üretici ülkelerdeki verimlilik artışlarının devamlılığı ve Çin'deki büyümenin devam etmesi sonucu fiyatlar, mevcut yüksek seviyelerinden biraz düşecektir. Hindistan, AB'yi geçerek dünyanın en büyük süt üreticisi haline gelip, öngörülen dönemde önemli ölçüde az yağlı süt tozu ihracatına sahip olacaktır.

Balıkçılık ürünleri: Su ürünleri üretimindeki artış Asya kıtasında yoğunlaşacaktır. En hızlı büyüyen gıda sektörlerinden biri olmaya devam eden bu sektör 2014 yılında insan tüketimine yönelik av balıkçılığını geçmiştir.

Biyoyakıtlar: Biyoyakıtlarda tüketim ve üretim seviyelerinin başta şeker esaslı etanol ve biyodizel olmak üzere %50'den fazla artması beklenmektedir. Etanol fiyatı, ham petrol fiyatına paralel olarak artarken, biyodizel fiyatı daha çok bitkisel yağ fiyatını takip etmektedir.

Pamuk: Birikmiş küresel stokların beklendiği üzere serbest kalması, tüketimin düşük fiyatlarla artmasına yol açtıktan sonra fiyatlar, 2023 yılına kadar eski seviyelerine dönecektir.

Hindistan'a odaklanmak

Bu Görünüm raporu, dünyada ikinci en büyük nüfusa, en çok sayıda çiftçiye ve aynı zamanda en çok sayıda gıda güvenliğinden yoksun insana sahip ülke olan Hindistan'a odaklanmaktadır. Görünüm raporu, **Hindistan için görece iyimser bir senaryo** ortaya koymakta ve özellikle yüksek katma değerli sektörlerin öncülüğünde üretim ve tüketim artışının devam etmesini öngörmektedir.

Yeni Ulusal Gıda Güvenliği Yasası, şimdiye kadar bu konuda denenmiş en büyük gıda programı olup, 800 milyondan fazla kişiye sübvansiyonlu (perakende fiyatının yaklaşık %90 altında) tahıl karnesi sağlanmaktadır. Programın uygulanması gerçek bir meydan okuma olacaktır.

Daha fazla gübre, böcek ilacı, tohum, su, elektrik ve kredi kullanılmasını teşvik edici sübvansiyonlar ve piyasa destekleme fiyatları, geçtiğimiz on yılda güçlü bir yıllık tarımsal çıktı artışı gerçekleşmesine katkıda bulunmuştur. Bu programlar, Hindistan'ın kişi başına arz artışını gerçekleştirmesini sağlayarak üretim artışını teşvik etmeye devam edecektir, ancak kaynaklar üzerinde artan baskıların, önümüzdeki on yılda mutlak büyüme oranlarını düşürmesi söz konusu olacaktır.

Ağırlıklı olarak vejetaryen olmaya devam etmekle beraber Hindistan'da beslenme çeşitlenecektir. Tahıl tüketiminin artması beklenirken, süt ve süt ürünleri, bakliyat, meyve ve sebze tüketiminin artmasının, besleyici gıda alımının daha iyileşmesine katkıda bulunması öngörülmektedir. Balık da önemli ve artan bir protein kaynağı oluştururken, et tüketimi güçlü bir artış gösterecek, buna karşılık, et tüketimi yine de dünyada en düşük tüketime sahip olmaya devam edecektir.

Hindistan'ın makro performansı, verimlilik artışının sürdürülebilirliği ve hükümet programlarının uygulanabilirliği konularında **önemli belirsizlikler** bulunmaktadır.

Makro ekonomik varsayımlar üzerine not

Bu Görünüm Raporunun altında yatan makro ekonomik durum, OECD ülkeleri için yılda ortalama %2.2 GSYİH artışı olacağını varsaymaktadır. Yükselen ekonomilerin birçoğu için ekonomik perspektif güçlü olmakla birlikte, geçtiğimiz on yıla kıyasla aşağı doğru revize edilmiştir. Afrika ekonomilerinin çoğu, güçlü bir büyüme sergilemektedir. Daha güçlü bir ABD doları, çok sayıda ülkenin rekabet gücünü etkileyecektir. Ham petrol fiyatının 2023 yılına kadar varil başına 147 ABD dolarını bulacağı varsayılmaktadır.

BİLGİ BANKASI

- *OECD Compendium of Agri-environmental Indicators*
  DOI: http://dx.doi.org/10.1787/9789264186217-en
- *Climate Change, Water and Agriculture: Towards Resilient Systems*
  DOI: http://dx.doi.org/10.1787/9789264209138-en
- *Agricultural Policy Monitoring and Evaluation 2014: OECD Countries*
  DOI: http://dx.doi.org/10.1787/agr_pol-2014-en

BİLGİ KÖŞESİ

Metin ve grafikler için kaynak: *Perspectives on Global Development 2014: OECD (2014) Boosting Productivity to Meet the Middle-Income Challenge*, OECD Publishing

DOI: http://dx.doi.org/10.1787/persp_glob_dev-2014-en

Verimlilik - önümüzdeki sorun

Yükselen ekonomilerin yaşadığı hızlı büyüme, verimliliği arttırmak için harekete geçilmediği takdirde tıkanma riski ile karşı karşıya bulunuyor.

Birçok orta gelirli ülke, OECD'nin kişi başına düşen gelirlerine yaklaşma yönünde gelişme göstermiyor. Geçtiğimiz on yılın büyük bölümünde görülen güçlü büyüme, gelişmekte olan ülkelerin küresel ekonomi içindeki payının önemli oranda artmasını sağladı. Ama söz konusu "zenginlik kayması" süreci, bu ülkelerin sonunda OECD" nin ortalama kişi başına düşen gelire yaklaşmasını, bu geliri yakalamasını sağlayacak mı? Etkileyici bir ilerlemeye tanık olunan uzun bir dönemin ardından bazı orta gelirli ülkelerde büyüme oranları düşmeye başladı. Mevcut büyüme oranlarıyla bazı orta gelirli ülkeler, 2050 yılına kadar OECD'nin ortalama gelir düzeyine yaklaşamayacak. Şimdiye kadar Çin'in hızlı büyümesinden başta doğal kaynak ihraç eden ülkeler olmak üzere Çin'in komşuları ve tedarikçileri de faydalanmışlardı. Ama Çin'deki yavaşlama, bu ülkelerin sorununun da derinleşmesine neden oluyor.

Anahtar, verimlilik artışı: Düşük gelirli ekonomi olmaktan çıkma sürecinde verimlilik artışı, işgücünün verimliliği düşük sektörlerden verimliliği yüksek sektörlere kaymasıyla gerçekleşiyor. Bu kayma, Hindistan ve Endonezya gibi orta gelirli ülkelerde bile önemli bir faktör olmaya devam edebilir. Ama bu süreç yavaşladığında gitgide sektörler içerisindeki verimlilik kazançlarına odaklanmak gerekir. Bu kayma, OECD ülkelerindeki genel verimlilik artışında belirgindir. Doğrudan yabancı yatırımlar aracılığıyla küresel bilgilerden faydalanıp, sermaye malları ve parçaları ithal ederek birçok imalat sektöründe verimliliği arttıran Çin'de de bu süreç belirgin şekilde görülüyor.

Ama verimlilik ancak yavaş bir şekilde artıyor: Sürekli yaklaşabilmek için verimlilik artışının hızlanması gerekiyor. Geçtiğimiz on yıl içerisinde verimlilik artışı, birçok orta gelirli ülkede ekonomik büyümeye ancak marjinal katkıda bulundu. Bu artış, gelişmiş ülkeler ile olan büyük verimlilik farkını azaltmak için yetersiz kaldı. Brezilya, Meksika ve Türkiye'de fark daha da açıldı. Tersine Çin, ile etkileyici bir verimlilik artışı kaydetti. İşgücü verimliliğinde yılda yaklaşık %10, imalat ve hizmet sektörlerinde toplam faktör verimliliğinde %7'den fazla bir verimlilik artışı. Hindistan, geçtiğimiz on yılda toplam faktör verimliliğinde dikkate değer bir artış gerçekleştirmesine rağmen gelişmiş ülkeler ile arasında hâlâ önemli fark bulunuyor.

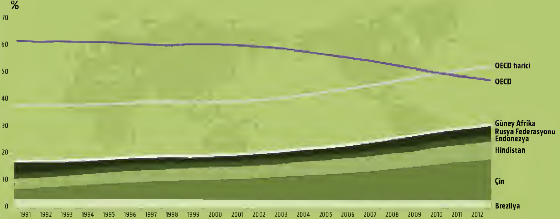
Büyümenin bazı geleneksel itici güçleri tükeniyor: Verimliliği arttırmanın özellikle önemli olmasının bir nedeni, birçok orta gelirli ülkenin düşük gelirli ülkelerin genellikle sahip oldukları avantajlara orta gelirli konuma yükseldikçe artık sahip olmamasıdır. Bunlar arasında işçilik maliyetlerinin düşük olması ve yabancı yatırımlar sonucunda ihracat sektörlerinin gelişmesinin itici güç oluşturduğu hızlı büyüme yer alıyor. Dahası, orta gelirli ülkelerdeki nüfus bileşimi büyümeye daha az elverişli bir hal alıyor. Orta gelirli konuma yükselmeyi hızlandıran genellikle ölüm oranlarının doğum oranlarından daha hızlı düşmesiyle çalışma yaşındaki nüfusun arttığı bir demografik değişimdir. Özellikle Güney Asya ve Sahra çölü altında yer alan Afrika gibi bazı bölgeler hâlâ bu demografik avantajdan yararlanma potansiyeline sahip. Ama diğer yerlerde bu demografik avantaj yok oluyor.

OECD Küresel Kalkınma Perspektifleri

Seçilen veriler

Varlıktaki kayma

Küresel GSYİH'nın yüzdesi olarak PPP (satın alma paritesi) koşulları

StatLink http://dx.doi.org/10.1787/888933057419

Verimlilik alanındaki büyüme, üretim sektörü ile karşılaştırıldığında hizmet sektöründe genel olarak daha yüksek

Hizmet sektöründe, üretimle karşılaştırıldığında işgücü verimliliğindeki artış, 2002-2007 değişim yüzdesi

StatLink http://dx.doi.org/10.1787/888933058426

Çok sayıda orta gelir ülkesinde gelir, OECD ülkelerinin geliriyle eşitlenme yönünde ilerlemiyor

%

2050 yılında OECD kişi başı seviyesine erişebilmek için, 2012 ile 2050 arası gereken ortalama GSYİH yıllık büyüme

15
10
5
0

çizginin üzerindeki ülkeler 2050 yılında eşitlenmeye yakın değil

eşitlenme çizgisi

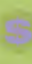
SEN KEN
CMR
NGA
STP
IRQ
AGO
COG
IND
VNM
TON
IDN
MNG
LKA
BTN
DZA
MDA
GEO
ARM
TUN COL DOM PER
TKM
CHN
AZE
LCA
ZAF
BRA
UKR
THA
GRD
MEX
PAN
KAZ
TUR
MYS
PLW
ROM
BGR
RUS
BLR
HUN
SYC

0 5 10 15 %

2000-12 arası GSYİH'daki yıllık ortalama büyüme

Yüksek gelir

Üst orta gelir

Alt orta gelir

Düşük gelir

StatLink http://dx.doi.org/10.1787/888933057533

ISO KODLARI

- **AGO** Angola
- **ARM** Ermenistan
- **AZE** Azerbaycan
- **BGR** Bulgaristan
- **BLR** Belarus
- **BRA** Brezilya
- **BTN** Butan
- **CHN** Çin
- **CMR** Kamerun
- **COG** Kongo
- **COL** Kolombiya
- **DOM** Dominik Cumhuriyeti
- **DZA** Cezayir
- **GEO** Gürcistan
- **GRD** Grenada
- **HUN** Macaristan
- **IDN** Endonezya
- **IND** Hindistan
- **IRQ** Irak
- **KAZ** Kazakistan
- **KEN** Kenya
- **LCA** St. Lucia
- **LKA** Sri Lanka
- **MDA** Moldova
- **MEX** Meksika
- **MNG** Moğolistan
- **MYS** Malezya
- **NGA** Nijerya
- **PAN** Panama
- **PER** Peru
- **PLW** Palau
- **ROM** Romanya
- **RUS** Rusya Federasyonu
- **SEN** Senegal
- **STP** São Tomé ve Principe
- **SYC** Seyşeller
- **THA** Tayland
- **TKM** Türkmenistan
- **TON** Tonga
- **TUN** Tunus
- **TUR** Türkiye
- **UKR** Ukrayna
- **VNM** Vietnam
- **ZAF** Güney Afrika

Grafiklerin uyarlandığı kaynak: OECD (07/2014), *Perspectives on Global Development 2014: Boosting Productivity to Meet the Middle Income Challenge*, OECD Publishing. DOI: http://dx.doi.org/10.1787/persp_glob_dev-2014-en

Verimlilik - önümüzdeki sorun

Orta gelirli ekonomiler aşağıdaki şekillerde verimlilik artışı sağlayabilir:

Tarım, sanayi ve hizmet alanında sürekli çeşitliliği arttırarak daha yüksek katma değerli sektörlere geçilmesi: Çeşitlilik, özellikle ücret artışlarına tanık olanların yanı sıra doğal kaynakları zengin olan orta gelirli ülkeler için önemlidir.

Küresel bilgileri kullanıp iç kapasiteleri geliştirerek yaratıcı yeniliklerin gerçekleştirilmesi: Daha gelişmiş orta gelirli ülkelerin bile hâlâ teknoloji konusunda kapatmaları gereken önemli bir mesafe var. Ülkeler, küresel ticaret sistemine daha iyi uyum sağlamanın ve ticaret, doğrudan yabancı yatırım veya daha başka yollarla yurt dışı bilgi birikiminden faydalanmanın yanı sıra kendi ihtiyaçlarına uyan yeni ürünler ve süreçler yaratma kapasitelerini geliştirmeli ve kendi rekabet alanlarını yaratmalıdır.

Ürün, işgücü ve mali piyasalarda reform gerçekleştirilmesi ve beceriler geliştirilmesi: Birçok orta gelirli ülkede rekabetçi, yenilikçi işletmelerin geliştirilmesi, genellikle yetersiz düzenleme ortamı ve becerilerin yetersizliği nedeniyle kısıtlanıyor.

Rekabetçi hizmet sektörlerinin teşvik edilmesi: Yerli hizmet sektörü, büyüyen orta sınıfların talebini karşılayacak şekilde büyüyebilir. Hizmet sektörleri, aynı zamanda imalat sektörünün de rekabet gücünü arttırabilir ve bir ihracat geliri kaynağı olabilir.

Ayrıca, büyümenin "eski" itici güçlerinden aşağıdaki şekillerde faydalanmaya da devam edebilirler:

İşgücünün verimliliği daha düşük sektörlerden verimliliği daha yüksek sektörlere kaydırılması: Hindistan, Endonezya, İran ve Malezya gibi birçok orta gelirli ülke, hâlâ tarım, imalat ve hizmet sektörlerinde çalışanların verimliliği daha yüksek sektörlere geçmelerinden faydalanma potansiyeline sahip.

Faktör birikimine dayalı büyümenin meyvelerini tam olarak almak: Orta gelirli ülkelerin çoğu, hâlâ işgücünü kullanma şeklini geliştirmeye muhtaç olup, beşeri ve fiziki sermaye birikimini daha da arttırabilirler. Ayrıca, üretim faktörlerinin kullanımında verimlilik de arttırılabilir.

Büyümenin faydalarının yaygınlaşmasına aşağıdaki şekillerde çalışabilirler:

Fırsat eşitliği sağlanması: Birçok orta gelirli ülkede yoksulluk hâlâ yaygın ve/ya geçtiğimiz on yılda gelir eşitsizliği arttı. "Orta sınıflar" arasında yaşam standartları ve karar almada söz sahibi olmamaları konusundaki düş kırıklıkları bazı orta gelirli ekonomilerde gerilimler yarattı. Bu sosyal sorunlara eğilerek, daha iyi kamu ürünleri sağlanması, insanların yaşam kalitesinin arttırılması, daha çok iş olanakları yaratılması ve ekonomide daha fazla söz sahibi olmalarının sağlanması gerekiyor.

Daha adil büyümenin desteklenmesi ve bölgesel eşitsizliklerin azaltılması için etkin bölgesel politikalar geliştirilmesi: Bunun için bölgesel rekabet avantajlarının belirlenmesi ve kamu hizmetlerinin yoğun nüfuslu yoksul bölgelere öncelik verilerek yerel ihtiyaçlara göre şekillendirilmesi gerekir.

Enerji verimliliğinin ve çevresel sürdürülebilirliğin arttırılması: Çeşitlilik arttırılarak daha az enerji yoğun sektörlere geçilmesi ve enerjiyi verimli kullanan teknolojilerin benimsenmesi, enerji fiyatlarındaki dalgalanmalar ile düzenlemeler ve tercihlerdeki değişimlere karşı hassasiyeti azaltacaktır. Ayrıca, başarılı kalkınma stratejileri oluşturulmasında çevresel sürdürülebilirliğe daha fazla dikkat edilmesi gerekir.

Kamu yönetimini aşağıdaki şekillerde daha verimli hale getirebilirler:

Planların formüle edilmesi ve uygulanmasında kapasitenin geliştirilmesi: Etkin bir planlama ve uygulama sağlamak için kamu personelinin daha iyi eğitilmesi ve bakanlıklar arasında daha iyi eşgüdüm sağlanması gerekir. Stratejilerde cesur değişiklikler politik olarak zor ve maliyetli olabilir, ancak bu maliyet hiçbir değişiklik yapılmamasından daha azdır. Bu reformların uygulanmasına birçok paydaşın desteğinin kazanılması için etkin iletişim stratejileri ile doğru zamanlama ve sıralama, kritik öneme sahiptir.

BİLGİ BANKASI

- *African Economic Outlook 2014: Global Value Chains and Africa's Industrialisation*
  DOI: http://dx.doi.org/10.1787/aeo-2014-en
- *Economic Outlook for Southeast Asia, China and India 2014: Beyond the Middle-Income Trap*
  DOI: http://dx.doi.org/10.1787/saeo-2014-en
- *Perspectives on Global Development 2014: Boosting Productivity to Meet the Middle-Income Challenge*
  DOI: http://dx.doi.org/10.1787/persp_glob_dev-2014-en

Daha iyi Yaşam
nasıl ölçülür ?

OECD on yılı aşkın bir süredir insan yaşamını GSYİH ile ölçmenin ötesinde etkileyen faktörleri, başka bir deyişle toplumsal gelişimi belirleme çabalarını sürdürmekte.

2011 yılında etkileşimli bir web sitesi olan ve hava temizliği, eğitim, gelir, sağlık gibi bir dizi başlık altında ülkelerin ne durumda olduğunun ölçüldüğü OECD Daha İyi Yaşam Endeksi'ni yayınlamaya başladık. Bunun yanı sıra insanları kendi Daha İyi Yaşam Endeksini oluşturarak düşüncelerini paylaşmaya davet ettik.

Daha İyi Yaşam sitesini 184 ülkeden 5 milyondan fazla kişi ziyaret etti ve yaklaşık 100.000 kişi kendi OECD Daha İyi Yaşam Endeksini oluşturdu. Bu geri bildirim sağlık, yaşam memnuniyeti ve eğitimin dünyada en yüksek refah öncelikleri olduğunu tespit etmemize yardımcı oldu.

Sizin için en önemli olan nedir?

Kendi Daha İyi Yaşam Endeksinizi oluşturun
ve başkalarıyla paylaşın:
www.oecdbetterlifeindex.org

